

16 Hapworth, 1924 J.D. Salinger

Çeviren: Cem Akas

Elimden geldiğince açık seçik birkaç söz etmek istiyorum baştan: birincisi, adım Buddy Glass; kırk altı yıllık ömrümün büyük bir bölümü -hatta belki de tümü- boyunca, 1948'de, otuz bir yaşındayken ölen, intihar eden, yaşamayı sürdürmemeyi seçen en büyük abim müteveffa Seymour Glass'in dallanıp budaklanmış kısa hayatını ve yaptıklarını gün ışığına çıkarmak amacıyla alınıp getirilmiş, karmaşık bağlantıları yapılmış ve bazen de prize sokulmuş hissettim kendimi.

Şimdi, büyük olasılıkla da bu kağıda, dört saat öncesine kadar hayatımda hiç okumamış olduğum, Seymour'un vaktiyle yazdığı bir mektubu harfi harfine daktilo etmeye başlamayı düşünüyorum. Annem Bessie Glass mektubu bana iadeli taahhütlü yollamış.

Bugün Cuma. Geçen Çarşamba akşamı telefonda Bessie'yle konuşurken, 1926'da bir gece o, Seymour, babam ve ben hep birlikte gittiğimiz belirli bir parti, çok da önemli sonuçları olan bir parti hakkında uzun bir öykü yazmaya başladığımı ve birkaç aydır bunun üzerinde çalıştığımı söyledim. Bu son olgunun, söz konusu mektupla küçük ama bence harika bir ilgisi var. Ben de biliyorum "harika"nın pek hoş bir sözcük olmadığını, ama duruma uygun sanırım.

Başka bir diyeceğim yok, yalnızca mektubun tıpatıp bir kopyasını çıkarma niyetinde olduğumu yineleyeceğim, sözcüğü sözcüğüne, harfi harfine. Başlıyorum.

28 Mayıs 1965

*

Simon Hapwoth Kampı
Hapworth Gölü
Hapwoth, Maine
16 Hapworth 1924, ya da
tanrıların kucagının ortasında!

Sevgili Bessie, Les, Beatrice, Walter ve Waker:

Buddy belirsiz bir süre başka bir işle meşgul olacağı için, ikimiz adına yazıyorum diyebiliriz sanırım. Bu muhteşem, ele avuca sığmaz, komik çocuk zamanının yüzde altmış ila sekseni arasında, başka bir işle meşgul oluyor, bu da beni daima eğlendiriyor ve üzüyor! Sizi deliler gibi özledik, bunu yüreklerinizde ve barsaklarınızda hissediyorsunuzdur herhalde. Ne yazık ki, bunun tersinin de geçerli olduğunu umacak kadar burnu büyük olmanın çok uzağındayım. Bu benim için epey matrak bir umarsızlık konusu, gerçi o kadar da matrak değil ya, neyse. Sürekli kalple ya da bedenle ilgili küçük edimlerde bulunup sonra da bunların karşı-edimlerini beklemek tümüyle iğrenç birşey. Eğer yolda yürürken A'nın şapkası başından uçarsa, B'nin tatlı görevi bu şapkayı alıp A'ya vermek ve bunu yaparken de A'nın suratında müteşekkir bir ifade olup olmadığına kesinlikle bakmamaktır, bundan fena halde eminim! Tanrım, sevgili ailemi, karşılığında onların da beni bir o kadar özlemesini istemeden özlemeyi başarmamı sağla! Bunun için, benimkisinden daha az kaypak bir kişilik gerekli.

Öte yandan, Tanrım, şöyle bir geri dönüp bakıldığında bile, inanılmaz büyüleyici insanlar olduğunuz da kesinlikle doğru! Heyecanlanmaya meyilli, duygusal yüzlerinizi nasıl da özlüyoruz! Sevilenlerin uzun süreli yokluğu durumunda, pek bir dayanağım olmayacağı doğuştan belliydi. Bağımsızlığım yalnızca yüzeyde - bu çok basit, başbelası ve komik bir gerçek; ama ele avuca sığmaz erkek kardeşim ve kamp arkadaşım böyle değil.

Her ne kadar bugün size duyduğum hasretin özellikle yoğun ve son tahlilde neredeyse dayanılmaz olduğunu unutmuyorsam da, buraya gelmeden önce abartılı bir şekilde içine gömüldüğüm o kimi zaman paha biçilmez, kimi zamansa düpedüz boktan küçük kitapta anlatılan, benim de biraz zenginleştirdiğim yazı yapısı ve doğru dürüst cümle kuruluşu konularındaki yeni edinilmiş ve tümüyle önemsiz becerimi kullanmak için bu şaşılası fırsatın üstüne atıyorum işte. Her ne kadar bu sizin için oldukça korkunç bir can sıkıntısıysa da, sevgili Bessie ve Les, cümleleri mükemmel ya da işe yarar bir şekilde kurmanın, benim gibi genç bir sersem için oldukça eğlenceli bir önemi var! Bünyemi bu cafcacflı laf etme huyundan bu yıl arındırırsam nasıl rahatlayacağım. Genç bir şair, bağımsız çalışan bir akademisyen ve gösteriş merakına kapılmamış bir insan olmayı içerebilecek geleceğimi yok edecek yoksa. İkinizden ve eğer kütüphaneye yolunuz düşer de rastlarsanız Bayan Overman'dan ricam, aşağıdaki satırları soğuk bir bakışla okumanız ve bariz ya da özensizlikten kaynaklanan temel yapı bozuklukları, gramer ve noktalama hatalarıyla, kusursuz bir beğeniye yakışmayacak başka hatalar bulursanız derhal bana haber vermenizdir. Bayan Overman'la rastlantı sonucu ya da bile isteyerek gerçekten karşılaşacak olursanız, bu küçük meselede bana karşı acımasız ve öldürücü olmasını rica edin ve başka şeylerin yanısıra konuşma ve yazma dillerim arasındaki utanç verici farklılıkların yol açtığı uçurumun beni canımdan bezdirdiği konusunda onu dostça ikna edin lütfen! İnsanın iki dilinin olması berbat ve kaygılandırıcı bir durum. Ayrıca o zarif ve kadri bilinmemiş kadına, asla tükenmeyecek sevgi ve saygımı da lütfen iletin. Tanrı'dan tek isteğim, siz aşikarane bir şekilde sevdiğimim, bu kadını gizliden gizliye bir bayıklık abidesi olarak görmeyi kesmeniz ve bırakmanızdır. Kesinlikle bir bayıklık abidesi değil o. Kendine özgü, sevimli ve alçakgönüllü bir sadeliği; son birkaç yüzyılda insanın içine belki de en çok işleyen savaş olan Kırım Savaşının kadın kahramanlarına yaraşır, hayranlık verici bir gücü var. Tanrım, bu değerli kadının, bu kız kurusunun içinde bulunduğumuz yüzyılda rahat bir evinin olmadığını hatırlamanın getireceği ufak zahmete katlan, ne olur! Halihazırdaki yüzyıl, onun için her yönüyle kaba bir utanç ne yazık ki! Kalbinin derinliklerinde sakladığı arzusu, kalan ömründe Elizabeth ve Jane Bennett'in sırlarını paylaştıkları komşusu olarak yaşamak ve *Gurur ve Önyargı*'nın bu benzersiz tatlılıktaki kadın kahramanlarına sürekli aklıbaşında ve ayakları yere basan öğütler vermektir bence. Ne yazık ki aslında bir kütüphaneci bile değil. Her halükarda, bu mektubun size çok kişisel ya da kaba gelmeyen bölümlerini lütfen ona sunun, ama yine de el yazım hakkında fazla katı yargılarda bulunmamasını rica edin. Aslına bakılacak olursa el yazım onun sabrını, azalan enerjisini ve iyice kuşkulu gerçeklik duygusunu zorlamaya değmez. Yine aslına bakılacak olursa, ben yaşlandıkça el yazım da bir parça düzelecekse de, bir delinin anlatımına giderek daha az benzeyecek olsa da, büyük oranda iflah olmaz durumda. Ne yazık ki kişisel dengesizliğim ve fazlaca duygu yüklü olduğum, her kalem darbesinde açıkça ortaya çıkacak.

Bessie! Less! Çocuklar! Yüce Tanrım, bu hoş ve tembel sabahta sizi nasıl da özlüyorum! Ben burada silah zoruyla yatarken, solgun güneş ışığı, göze çok hoş gelen, pislik içindeki bir pencereden süzülerek içeri doluyor. Emin olun ki neşeli, heyecanlanmaya meyilli, güzelim yüzleriniz, tavandan ipele sarkıtılmış gibi gözümün önünde! Bessie, tatlım, ikimiz de sağlık olarak gayet iyi durumdayız. Buddie, yemekler midesinin kaldırabileceği gibi olduğunda güzel güzel yiyor. Yediklerimiz her ne kadar insanlık ayıbı düzeyinde kötü değilse de, tek damla sevgi ya da ilhamla pişirilmedikleri de ortada; her fasulye, her basit havuç parçası, o küçük, bitkisel ruhundan soyundurulmuş olarak kampçının tabağına ulaşıyor. Bu yemek durumu tabii ki kolaylıkla değişebilir, yeter ki görünüşe bakılırsa cehennem gibi bir evlilikleri olan aşçılarımız Bay ve Bayan Nelson, yemekhaneye gelen her çocuğun, bu yaşamında kimin bacakarasından fırladığını dikkate almaksızın, kendi sevgili oğulları olduğunu hayal edebilsin. Ama bu iki insanla birkaç dakika gevezelik etmek gibi acı verici bir fırsatınız olsaydı, bunun anasının nikahını istemek olduğunu anlardınız. Adlandırılmaz bir hareketsizlik var ikisinin de üzerinde, zaman zaman yerini anlam verilemez hiddet nöbetlerine bırakıyor, bu da onları övgüye değer, sevecen yemekler hazırlama, hatta masalarda duran eğri büğrü

olmuş çatal-bıçakları lekesiz ve tertemiz tutma isteği ya da olanağından mahrum ediyor. Çatalların görüntüsü bile çoğu zaman Buddy'yi çıplak bir öfkenin içine itiyor. Bu eğilimini düzeltmeye çalışıyor gerçi, ama sonuçta iğrenç bir çatal, iğrenç bir çataldır. Ayrıca önemli ve dokunaklı belli bir noktadan sonra, bu mükemmel çocuğun öfkesiyle oynama özgürlüğümün olduğu, özellikle yaşı ve yaşamdaki şaşkınlık verici işlevi göz önünde bulundurulduğunda kesinlikle söylenemez.

Şimdi düşünüyorum da, Bayan Overman'a el yazımdan hiç söz etmeyin. Boktan el yazım üzerine dilediğinize, günün hangi saatinde olursa olsun söylenip dursun, en iyisi bu. Bu iyi kadına daima borçlu kalacağım! Eğitim Kurulu tarafından özenle yetiştirilmiş biri o. Ne yazık ki boktan el yazım ve geç saatlere kadar ayakta kalmam konusu, kendini tümüyle rahat hissettiği ve kendine yakın bulduğu tek tartışma konusu neredeyse. Onu bu konuda tam olarak nerede düşkünlüğüne uğrattığımı bilmiyorum. Sanırım obur bir okuyucu olduğumdan hareketle aynı zamanda çok da ciddi bir çocuk olduğumu düşünmesine izin vererek en başta hata yaptım. Yaşamımın yüzde doksan sekizinin, bilgi arayışı gibi kuşkulu birşeyden Tanrı'ya şükür ki tümüyle uzak olduğuna dair, doğru düzgün ve insanca bir fikre kapılmasını istemeden engelledim. Bazen onun masasında ya da birlikte kart kataloglarına giderken küçük atışmalarımız olur, ama bunlar çok sahte atışmalardır, barsakları yoktur pek. İçinde barsakların, insana özgü salaklıkların ve benim oldukça hoş ve canlandırıcı bulduğum bir ortak bilginin, yani kütüphanede oturan herkesin derilerinin altında bir safra kesesi ve başka birtakım dokunaklı organlar barındırdığı bilgisinin olmadığı düzenli bir iletişimde bulunmamız ikimiz için de çok yorucu. Bu konuda daha söylenecek çok şey var, ama bugün bunu yapacak durumda değilim. Korkarım duygularım bugün fazlasıyla kabarık, lanet olsun. Ayrıca siz sevgili beşlim olarak buradan sayısız kilometrelerce uzaktasınız ve yararsız ayrılıklara nasıl dayanamadığımı anımsamak lanet olsun ki fazlasıyla kolay. Her ne kadar burası oldukça canlandırıcı ve dokunaklı bir yere de, bu dünyada sizin muhteşem oğlunuz Buddy ve benim gibi olan belli bazı çocukların ancak olağanüstü bir zorunluluk durumunda ya da aile yaşamında büyük bir uyumsuzluk yaşandığını bildiklerinde burada bulunma ayrıcalığının tadına varabileceğini düşünüyorum şahsen. Daha genel konulara geçelim bari. Tanrım, bu keyfeder iletişimin tadına doyum olmuyor!

Buradaki genç kampçıların çoğunun bir günden diğerine -özellikle de popüler olmayı ya da kuşkulu bir prestij kazanmayı sağlayan kliklerin verdiği tekensiz mutluluğa boğulmadıkları zamanlarda kesinlikle daha hoş ve daha yürek paralayıcı olamayacağını öğrenmek eminim sizi çok sevindirecektir. Tanrı'ya kalbimi patlatırcasına şükürler olsun ki burada rastladığımız çocuklardan çoğu, lanet olası arkadaşlarından ayrı olarak yakalayıp biraz konuşabildiğinizde tümüyle doğru düzgün birer delikanlı. Ne yazık ki bu dokunaklı gezegenin başka yerlerinde olduğu gibi burada da anahtar sözcük taklit, en yüksek hedef de prestij. Genel durum hakkında tasalanmak bana düşmez, ama ben de çelikten yapılmış değilim sonuçta. Bu muhteşem, sağlıklı, bazen kaydeğer ölçüde yakışıklı olan çocukların pek azı olgunlaşacak. Yürek dağılayan görüşüm odur ki, çoğu yalnızca ihtiyarlayacak. İnsan yüreğinin tahammül edebileceği bir manzara mıdır bu? Tam tersine, insanın yüreğini parçalayacak bir manzara. Danışmanların da yalnızca adı danışman. Çoğu, doğumdan tozlu ölüme dek, evrende ve ötesindeki herşeye karşı önemsemez, körlenmiş bir tavırla ömür tüketmeye yazgılı gibi. Bu çok acımasız ve sert bir yargı oldu, orası kesin. Ama yeterince sert değil! Benim aslında yumuşak kalpli bir çocuk olduğumu düşünüyorsunuz, değil mi? Tanrım beni taşlar ve sopalarla ödüllendirsin ki değilim! Tek bir gün geçmiyor ki bu danışmanların dudaklarından dökülen kalpsiz tıynetsizlikleri ve aptallıkları dinleyip de birkaç suçlunun kafasına şöyle mükemmel bir kürek ya da kalın bir sopayla vurmak suretiyle durumu epeyce bir düzelterebileceğimi gizliden gizliye dilemeyeyim. Eğer kampçıların kendileri doğaları gereği bu kadar yürek paralayıcı ve heyecan verici olmasaydı daha az kalpsiz olurum, diye umuyorum. Saçmasapan sesimin ulaşabileceği alan içindeki en yürek paralayıcı çocuk galiba Griffith Hammersmith. İnsan bu kadar mı yürek paralayıcı olur! Adını duymak bile, duygularımı gerektirdiği kadar kontrol edemediğim zamanlarda gözlerimin o her zamanki sıvıyla dolmasına yol açıyor; burada olduğum sürece her gün bu duygusal eğilim üzerinde çalışıyorum, ama pek bir ilerleme kaydedemedim. Keşke sevgi dolu ebeveynler çocuklarına Griffith ya da bunun gibi, o küçücük şahsiyetin yaşamda karşılaştacağı zorlukları hiçbir şekilde azaltmayacak bir ad vermeden önce makul bir yaşa ulaşmasını beklese. Benim kendi adım "Seymour" da epeyce devasa ama masum bir hataydı, çünkü "Chuck" ya da "Tip" ve hatta "Connie" gibi çekici bir kısaltma, günlük konuşmalar sırasında bana seslenme eğilimi gösterecek yetişkinler ve öğretmenler için daha rahat olabilirdi; yani

benim de bu önemsiz sorunla belirli bir tanışıklığım var. Genç Griffith Hammersmith de yedi yaşında; ondan yalnızca üç hafta gibi kısa ve kaydadeğmez bir süre ile daha büyüğüm. Fiziksel cüsse itibariyle bütün kamptaki en ufak çocuk o, hatta şaşırtıcı ve üzücü ama, aralarında iki yıl gibi büyük bir yaş farkı olmasına karşın, muhteşem oğlunuz Buddy'den bile ufak. Bu dünyada omuzlarına yüklenmiş olan ağırlık inanılmaz. Bu kusursuz, tuhaf, dokunaklı, akıllı çocuğun yüklendiği çarmları aşağıda dikkatinize sunuyorum. Kalplerinizi kökünden koparıp atmaya hazır olun!

- A) Ciddi bir konuşma özürü var. Tatlı bir pepemelikten çok daha fazla birşey bu, bütün bedeni konuşmanın eşliğinde tökezliyor, bu da yetişkinleri pek eğlendirmiyor açıkçası.
- B) Bu küçük çocuk, bariz nedenlerden ötürü yatağında kauçuk bir örtünün üstünde yatmak zorunda, tıpkı bizim Waker gibi, ama son tahlilde onun durumu oldukça farklı. Genç Hammersmith'in sidik torbası ilgi çekme ya da kayırılma konusunda tüm umudunu yitirmiş.
- C) Kamp açıldığından beri dokuz (9) değişik diş fırçası oldu. Üç-dört yaşında bir velet gibi ormanda gömüyor ya da saklıyor diş fırçalarını, ya da bungalovunun altındaki yaprakların ve çerçöpün içine gizliyor. Bunu da hiç gülmeden, hiçbir intikam ya da kişisel tatmin duygusu olmadan yapıyor. Aslında içinde epeyce bir intikam unsuru var, ama intikamının tadını çıkaracak ya da bundan zevk alacak durumda değil, akrabaları ruhunu o kadar söndürmüş ya da düpedüz yerle bir etmiş ki. Durum çok ince ve boktan, sizi temin ederim.

Genç Griffith Hammersmith, en büyük iki oğlunuzun epeyce peşinden geliyor, çoğu zaman girdiğimiz her deliğe o da giriyor. Geçmişi ve şu anki durumu onu rahat bıraktığı zamanlarda kusursuz, dokunaklı ve akıllı bir arkadaş olabiliyor. Bunu söylemek beni ölesiye hasta ediyor ama çocuğun geleceği korkunç gözüküyor. Yetim olsaydı, kamp bittiğinde onu dakikasınca eve getirirdim, bunu da tam bir güvenle, neşeyle ve kendimi kaptırarak yapardım. Ne yazık ki bir annesi var, kocasından yeni boşanmış genç bir kadın; her ne kadar ona kesinlikle aptalca gelmiyorsa da aptalca olan bazı düşkünlükleri ve kendine hayranlık ve kendini beğenmişlikle biraz bozulmuş, güzel, havalı bir yüzü var. Bir anne ve bir kadın olarak çıldırtıcı derecede başarısız bir performans göstermesine karşın, fark ettik ki onu görünce insanın içi gidiyor. Geçen Pazar günü, öğleden sonra, çok da çarpıcı ve tümüyle bulutsuz bir gündü, kadın birden ortaya çıkıp önce görkemli ve parıltılı Pierce-Arrow'larıyla bir gezinti yapmak, sonra da dönmeden önce Elms'de birşeyler atıştırmak için ona ve Griffith'e katılmamızı rica etti. Bu daveti üzümlere reddettik. Tanrım, insanın kanını dondurucu bir durumdu! Şaşırtıcı ve kan dondurucu epey davet duydum zamanında, ama bu hepsini bastırır! Onun bu tümüyle sahte dostane hareketi seni biraz olsun eğlendirirdi diye umuyorum Bessie, ama sanmam; yeterince yaşlı değilsin tatlım! O şeffaf ve biraz da komik kalbinin çok da derinlerinde olmayan bir yerinde Bayan Hammersmith, ikimizin Griffith'in kamptaki en iyi arkadaşları olmamıza fena halde bozuldu; zekası ve fıldır fıldırılığı övgüye değer gözleri, Griffith'le aynı bungalovu paylaşan ve Bayan Hammersmith'in zevkine daha uygun olan Richard Mace ve Donald Wiegmueller'i anında tercih etti. Bunun nedenleri oldukça barizdi, ama aileye yazılan sıradan ve dostça bir mektupta bunlara girmeyeceğim. Zaman geçtikçe bunlara alışıyorum; oğlunuz Buddy de, sizin de mutlaka bildiğiniz gibi, yüzeydeki sevimli ve incinebilir yaşına karşın kesinlikle saftirik değildir. Öte yandan, havalı, soylu bir yüzü, büyük bir maddi zenginliği, mücevherli parmakları olan, istediği her kapıyı açabilecek, genç, çekici, acılı, yalnız bir annenin, bu tür bir sosyal düşkünlüğüne uğradığını küçük oğlunun, daha bu yaşta huysuz ve yalnız bir sidik torbasına mahkum edilmiş toy bir oğlan olan oğlunun önünde gösteriyor olması, hiçbir şekilde bağışlanamaz ve tümüyle umarsız bir durum. Umarsız lafı biraz fazla genel, ama bu türden lanet ve ince konular için ufukta bir çözüm göremiyorum. Tabii ki üzerinde çalışıyorum, ama benim de gençliğimi ve bu seferki yaşamımda edindiğim deneyimin oldukça sınırlı olduğunu göz önünde bulundurmak gerekir.

Bildiğiniz gibi ilk başta bizi, aynı ailenin çeşitli üyelerini ve kardeşleri ayırmanın büyük oranda akıllıca ve ufuk açıcı birşey olduğu ilkesinden hareketle ayrı ayrı bungalovlara koydular. Ancak benzersiz oğlunuz Buddy'nin laf arasında söylediği ve benim de tüm kalbimle katıldığım komik bir söz üzerine, üçüncü ya da dördüncü saçmasapan gün Bayan Happy'yle inanılmaz hoş bir konuşma yaptık; Buddy'nin badi badi yaşlarında olduğunu, konuşmaya ve yıldırım hızında laf atışmasına tümüyle insani bir ihtiyaç duyduğunu unutmanın nasıl da kolay olduğunu kendisine belirttik, sonucunda da Buddy hem kişisel eşyalarını hem de kendi güzel, çelimsiz, komik bedenini bir sonraki

Cumartesi günü teftiştten sonra buraya taşımak için izin kopardı. İkimiz de işlerin bu şekilde sonuçlanmış olmasını hala rahatlatıcı, mutluluk verici ve düpedüz adilce buluyoruz. Buraya gelme fırsatı bulduğunuzda, ya da bulursanız, ya da böyle bir fırsatı bizzat yaratırsanız Bayan Happy'yi epeyce yakından tanımanızı gerçekten isterim. Epeyce iyi bir kulağı ve küçük, tatlı bir mizah anlayışı olan, havai sayılabilecek, güzeller güzeli bir kumral getirin gözünüzün önüne! Zevkle seçilmiş iş elbiselerinden birini giymiş, çimenlerin üzerinde yürürken onu kollarınıza almamak için bütün özdenetiminizi kullanmanız gerekiyor. Oğlunuz Buddy'ye karşı duyduğu beğeni ve oldukça kendiliğinden gelişen sevgi benim için hoş bir ikramiye oldu, en beklenmedik anlarda gözlerimi yaşırtıyor. Varoluşumun çok sayıdaki heyecanlarından biri, genç ve güzeller güzeli bir kızın ya da genç kadının, bu genç adamın değerini, kurumakta olan bir dere kenarında gerçekleşen, çeyrek saatlik, havadan sudan bir konuşma sonucunda tümüyle içgüdüsel bir şekilde anlaması. İnsan gözlerini açık tutmayı becerirse yaşam böyle pek çok onurlu heyecan sunuyor insana! Bessie ve Les, bilin ki Bayan Happy sizin büyük bir hayranınız, sizi pek çok kere Riverside'da, evlerinin yakınında, Gotham'ın sahne ışıklarının altında görmüş. Bayan Happy farkında olmadan, oldukça kusursuz bacaklar, ayak bilekleri, iç gıcıklayıcı göğüsler, çok diri ve hoş bir kıç, kaydadeğer ölçüde küçük ayaklar ve oldukça hoş, küçük ayak parmaklarından oluşan dokunaklı bir miras paylaşıyor seninle Bess. Mükemmel ya da son tahlilde insan içine çıkartılabilir ayak parmakları olan gerçek bir erişkine rastlamanın ne beklenmedik bir ikramiye olduğunu siz de şahsen bilirsiniz; çocuğun tatlı küçük bedenini geride bıraktıktan sonra, ayak parmaklarının başına sizin de kabul edeceğiniz gibi genellikle felaket şeyler gelir. Bu güzeller güzeli çocuğun kalbini Tanrı korusun! Bu büyüleyici, havai güzelin benden on beş (15) yaş büyük olduğuna inanmak bazen imkansız! Bessie ve Les, küçüklerin bundan haberinin olup olmaması konusunu sizin yüksek ve sevgili takdirinize bırakıyorum, ama eğer ebeveynle çocuk arasında, yüz yüze ve mektup aracılığıyla yazışırken kusursuz bir dürüstlük söz konusu olacaksa, ki ben tüm yaşamım boyunca giderek artan ama yine de küçük bir başarıyla bunun böyle olması için uğraştım, o zaman, insanın aklını başından alan bu tatlı kızın, yani Bayan Happy'nin bütün sınırsız kösnümü farkında olmadan ayağa kaldırdığı anların varlığını tam bir sevinçle itiraf etmeliyim. Tabii saçmasapan yaşım göz önünde bulundurulursa bu durumun komik yanları da yok değil, ama ne yazık ki yalnızca dönüp geriye baktığımızda. Ana bungalovda ona uğrayıp Yüzme Saatinden sonra bir bardak kakao ya da soğuk birşeyler içmem konusundaki nazik davetini kabul ettiğim, aklımdan çıkmayacak o iki ya da üç seferde, sözcüklerle ifade edilmeyecek kadar küçük bir olasılığı, yani kapıyı neredeyse farkında olmaksızın çıplak olarak açması olasılığını artan bir zevkle bekledim. Tekrar ediyorum bütün bunlar, gerçekleştiği sırada hiç de komik bir duygu seli gibi görünmüyor, yalnızca geriye dönüp bakıldığında öyle. Bu inceliksiz konuyu, tenselliği benimki gibi hassas ve oldukça erken bir yaşta başlayan Buddy'ye henüz açmadım, ama bu güzelim yaratığın beni tensel anlamda avucunun içinde tuttuğunu epeyce tahmin etmiş durumda, hatta bu konuda birkaç espri bile yaptı. Tanrım, konuşma sırasında başvurduğum hileleri gerçek olarak kabul etmeyi reddeden bu çarpıcı genç adamın ve gizli kalmış dahinin yakını olmak ne büyük bir onur ve ayrıcalık! Yazın sonu yaklaştıkça Bayan Happy sorunu unutulmaya yüz tutacak, ama sevgili Les, senin tensellik mirasını, dolgun ve kösnül alt dudağının hemen altındaki şu dillere destan şehvet kabarıklığı dahil olmak üzere paylaştığımızı kabul etsen çok iyi olacak, aynı şey harika kardeşimiz Walter F. Glass, küçük Beatrice ve Waker Glass için de geçerli, her ne kadar bu pırl pırl şahsiyetlerde söz konusu o dillere destan kabarıklık aynı derecede olmasa da. Sanırım sen de kabul edersin ki genelde insanların yüzlerindeki işaretlere hiç aldırış etmiyorum, çünkü kesinlikle güvenilmez olurlar ya da Zaman tarafından yok edilir ya da değiştirilirler, ama alt dudağın altında yer alan ve dudakların geri kalanından genellikle daha koyu bir kırmızısı olan kabarıklığı asla es geçmem. Karma hakkındaki ilgi çekici ve rastlantısal merakımı onaylamadığını bilerek ve aslında hak da vererek bu konuya girmeyeceğim, ama şerefim üzerine yemin ederim ki söz konusu kabarıklık karmasal bir sorumluluktan başka birşey değil; yüzleşirsin, yenersin, yenemezsen de onurlu bir şekilde savaşırsın, toprağına göz dikmezsin, ama kendi toprağından da vermezsin. Ben bu yaşamımda bana ayrılmış olan şu birkaç yıllık mutlu ömrümün geri kalanında, bedenim tatlı kösnülerine dalarak günlerimi geçirmeyi istemiyorum doğrusu. Bu yaşamımda yapmam gereken yığımla iş var ve bir kısmını henüz bilmiyorum üstelik; güzel bir et parçasının kıvrımları ya da düzlükleri yüzünden en kritik anlarda aklımın başımdan gitmesindenense, bir köpek gibi ölmeyi neşe içinde yeğlerim. Zamanım çok kısıtlı olması beni hem üzüyor, hem de eğlendiriyor. Her ne kadar bu tensel sorun üzerinde yılmadan çalışmayı sürdürmeye kararlıysam da, eğer sen, sevgili Les, benim sevgili babam ve kalpten dostum olarak, bizim yaşlarımızdayken yaşadığın aciliyetli

tensellik hakkındaki herşeyi çekincesizce ve utanmaksızın anlattırsan büyük iyilik yapmış olursun. Tensellik ile ilgili bir iki kitap okuma fırsatım oldu, ama bunlar ya baştan çıkarıcı ya da gayrı-insani bir şekilde yazılmıştı, düşünme malzemesi sağlamıyorlardı pek. Bizim yaşlarımızdayken ne gibi tensel edimlerde bulunduğunu öğrenmeye çalışmıyorum; daha kötü birşey benim istediğim; ne tür hayali tensel edimlerin sana zihninde heyecanlı, anlatılamaz eğlenceler yaşattığını öğrenmek istiyorum. Zihin dışında bir organı neredeyse yok tenselliğin! Bu konuda utanmamamı şiddetle rica ediyorum. Biz de insan evladımız ve aklından geçen ilk ve en feci tensel düşünceleri bize açarsan seni daha az sevecek ya da sayacak değiliz, tam tersine; bunları çok dokunaklı ve hisli bulacağımızdan eminim. Doğru dürüst ve tamamıyla içten bir kıstas, genç bir insanın geçici ama mükemmel bir şekilde işine yarar. Ayrıca ne oğlunuz Buddy'nin, ne benim, ne de oğlunuz Walter'ın doğasında, insanlığın tatlı dünyeviliğinden dehşete düşmek ya da tiksirmek vardır. Gerçekten de insana özgü aptallığın ve hayvansallığın her türü kalbimizde sempati uyandırır!

Ey tanrılar ve küçük balıklar! Kişinin yoğun kamp yaşamı sırasında ailesiyle iletişim kurabilmek için bir parça boş zamanının olması ne kadar da sevindirici ve tatmin edici birşey! Bugün kalbin ve zihnin gereksinimleriyle ilgilenmek için ne kadar çok zamanımın olduğunu tahmin bile edememeniz çok kolay; ayrıntılı açıklama az sonra.

Sevgiyle ve acımayla yaklaşmayı öğrenebileceğinizden emin olduğum Bayan Happy hakkındaki gizli ve oldukça küstah betimlememe devam edecek olursak: özel yaşamında, oldukça boktan bir haldeki evliliğinin, bebek sahibi olmanın vereceği mutluluğu ve tatlı yorgunluğu mahvetmemesi için büyük çaba gösteriyor. Şu anda hamile, ama pek az anladığı o olayın gerçekleşmesine daha en az altı-yedi ay var. Onunkisi yokuş yukarı bir savaşım, yolun sonuna kadar da böyle gidecek. Küçük ve yeterince ihtimam görmeyen bir midesi; aynı yaygın ve dar ufku paylaşan doktorlar tarafından yazılmış delirtici kitaplardan, anladığım kadarıyla mükemmel bir briç oyuncusu olan, üniversitede aynı odada kaldığı Virginia adındaki sevgili arkadaşının sağladığı bilgilerden ve cehaletten oluşturulmuş çok dokunaklı saçmalıklarla dolu bir de kafası olan, gerçekten zavallı bir kızcağız. Ne yazık ki bütün kamp böyle yürek paralayıcı, boktan evliliklerle dolu, ama bildiğim kadarıyla hamile olan tek kişi Bayan Happy. Dolayısıyla, yukarıda adı geçen Virginia'nın yokluğunda Bayan Happy sohbet arkadaşı olarak benim hizmetlerimden yararlanıyor, bu da yedi yaşında bir çocuğun verdiği hizmet bu arada! Benim yaşında bir çocuğu dinleyici olarak kullandığının neredeyse farkında bile olmaması beni sınırsız endişelere boğuyor, utanarak söylemeliyim ki zaman zaman ufak eğlenceler de çıkıyor bundan; ne var ki utangaç ve müthiş bir laf ebesi; bu üzücü baklaları bana dökme, yoluna çıkacak bir başkasına dökerdi. İnsan onun anlattığı herşeyden kuşku duymak zorunda hissediyor kendini. Dürüst konuşma denen şeye tam anlamıyla yabancı, ama tatlı bir yabancı. Kendisinin çok sevgi dolu biri olduğuna, Bay Happy'ninse olmadığına inanıyor. Sohbetlere çok uygun bir teori, ama ne yazık ki tamamen zırva. Tanrı şahidimdir, Bay Happy bulunmaz Hint kumaş değil, ama kesinlikle oldukça sevgi dolu biri. Öte yandan Bayan Happy çok yumuşak kalpli, ama oldukça sevgisiz bir insan. İnsan onun güzelliğinin peşinden gizlice koşmadığı zamanlarda, yanılısamaları yüzünden çileden çıkacak gibi oluyor! Annesinden ve diğer sevdiklerinden ayrı düşmüş oğlunuz Buddy gibi küçük bir çocuğu ara sıra kucağına alıp, kampı çevreleyen ormanda yankılanacak doğru dürüst bir öpücük vermeyi bile bilmiyor! Bu koca, acımasız dünyada sıradan bir öpücüğe duyulan o korkunç gereksinim hakkında en ufak bir insani fikri yok! Parlak, büyüleyici bir gülümseme oldukça yetersiz kalıyor. Yanında düşüncelilik ürünü bir marshmallow olan nefis bir fincan kakao, beş yaşında bir çocuk söz konusu olduğunda bir öpücüğün ya da içten bir sarılmanın yerini tutamaz ki. Sanırım başı tahmin ettiğinden de çok belada. Eğer yaz bitmeden ona bir konuşma arkadaşı olarak ufak da olsa bir faydam dokunmazsa, bu güzel yaratık gelecekte ahlaksızlığın pençesine düşme tehlikesiyle karşı karşıya; flört etme ve kızsız muhabbetler yapma durumundan yavaş yavaş daha kötü bir duruma kayacağı öngörülebilir. Gerçekten yakını olan biriyle sayısız çekiciliklerini paylaşmayacak kadar kibirli ve kendini beğenmiş olduğu için, sevgisizliği ve cömertlikten bu kadar yoksun oluşu onu, albenili bir yabancıyla çılgınca, zıvanadan çıkmışçasına sevişmeye hazır hale getiriyor. Çok endişeliyim. Ne yazık ki konuşma krize girdiğinde tümüyle sahte bir konumum oluyor, çünkü iyi, mantıklı ve acımasız öğütler vermekle onun kapıyı çıplak açmasını deli gibi arzulamak arasında biçare kalıyorum. Les ve Bessie, ayrıca çocuklar siz de, eğer biraz zamanınız varsa, bu saçmasapan ve çıldırtıcı vahşilikten onurlu bir şekilde çıkabilmem için dua edin. Keyfinize göre ve kendi güzel, tatlı sözcüklerinizi kullanın dua ederken, ama akıllı ve

kusursuz ögütlerle basit bedensel ve genital arzular (boyları henüz ufak olsa da) arasında biçare kalmışken dengemi korumamın imkansız olduğunu özellikle vurgulayın. Bence dualarınız boşa gitmeyecektir, emin olun; yeter ki dualarınızı sözcüklere dökün, geçen kış bir yemekte size anlattığım gibi gerekli yerlere gayet güzel bir şekilde ulaşacaklardır. Eğer Tanrı beni bu konuda aracı olarak kullanmayı seçerse, bu güzel ve dokunaklı kızcağıza sınırsız yardımım dokunabilir. Bayan Happy'nin ve Bay Happy'nin özel yaşamlarındaki kötücüllüğün bütün kaynağı, kusursuz bir tek beden haline gelememiş olmaları. Gerekli olan doğru ve cesur yöntem gözüpük ve dikkatli bir şekilde açıklanır, bu iş kolayca ve çabucak başarılabilir. Sekiz yaşında bir kız çocuğu için oldukça gözüpük ve açık görüşlü olan Desirée Green burada olsaydı bir gösteriyle konuyu hemen anlatabilirdim, ama gösteri yapmadan da olur. Bu hassas konuda benim için dua etmekten çekinmeyin! Waker, özellikle senin dua konusundaki heyecan verici ve masum gücüne güveniyorum! Yalnızca yedi yaşında bir oğlan çocuğuyum diye, kapıya dayanmış bu sorumluluktan kaçma özgürlüğüm olmadığını unutmayın. Böyle üfürükten ve boktan mazeretlerle sorumluluk almaktan kaçarsam, yalancının, korkak sahtekarın, ucuz ve normal mazeretler üreticisinin tekiyim demektir. Ne yazık ki bu konuda Bay Happy'yle, yani kocayla konuşmıyorum. Bu ya da güneşin altındaki başka herhangi bir konuda çok kolay konuşulan biri değil. Konuşmak için elverişli bir ortam oluşursa, dikkatini çekebilmek için onu el altındaki bir iskemleye bağlamam gerekecektir. Bundan önceki yaşamında halat yapımıcısıymış, ama pek iyi değilmiş, ya Türkiye'de ya da Yunanistan'da, tam bilemiyorum. Bazı önemli dağcılarının ölümüne yol açan hatalı halatlar yaptığı için idam edilmiş; ama işin temelinde inanılmaz bir inatçılık, şımarıklık ve ihmâl var. Ayrılmadan önce de size söylediğim gibi, hoş ve sıradan bir yaz geçirmek için burada bulunurken bu tür görüleri azaltmak için büyük çaba harcıyorum. On durumdan dokuzunda, ilgili kişinin bu konunun açıkça tartışılmasını işe yarar, garip ya da düpedüz tatsız bulup bulmamasından bağımsız olarak, bu görülerin insanın aklından öylece geçmesine izin vermek tümüyle zaman kaybı zaten.

Bu çok uzun bir mektup olacak! Surat asma Les! Sana bütün bu iletinin yalnızca dörtte birini okuma iznini gülererek veriyorum. Mektubun uzunluğunu, beklenmedik bir boş zaman çıkmış olmasına atfetmekte kendinizi özgür hissedin, bunu da az sonra anlatacağım. Kısaca açıklamak gerekirse, dün bacağımyı epey kötü bir şekilde incittim, o yüzden de bugün değişiklik olsun diye yatıyorum, ikramiyenin böylesi! Bilin bakalım bana arkadaşlık etme ve kişisel gereksinimlerimi karşılama iznini büyük bir ustalıkla kim kopardı! Sevgili oğlunuz Buddy! Neredeyse döner o da!

LaSalle Otelinden bizi en son aradığımızdan beri –hat çok boktandı ama ne kadar sevindiğimizi anlatmaya sözcükler yetmez- bir sürü ceza daha aldık. Ayrıca şık kol saatimi de Yüzme Saati sırasında kaybettim; ama yarın ya da bugün öğleden sonra herkes dalıp saati arayacak, o yüzden korkmayın, tabii eğer içine çok fazla su girmemişse. Cezalar konusuna dönecek olursak, çoğunu bungalovumuz dağınık olduğu için, diğerlerini de toplantılarda şarkılara katılmadığımız ve toplantıları izinsiz terk ettiğimiz için aldık. İşte böyle. Tanrım, sevgili Bessie ve Les ve öbür üç fıstık, umarım bu uzaklıktan sizi ne kadar çok özlediğimizi rahatça hissedebiliyorsunuzdur! Tanrım, keşke basit bir mektup, mükemmel cümle kurma derdine daha az düşebilseydi! İnsan hem kendi sesine –oğlunuz ve kardeşinizin sesine- yabancılaşmama, hem de nefis cümle kuruluşunun getirdiği dokunaklı talepleri yerine getirme konusunda umutsuzluğa kapılmaya başlıyor. Sanırım gelecekteki yaşamımın dertlerinden biri olacak bu, ama bütün dikkatimi verip onurlu ve komik bir ateşkes elde etmeyi umacağım.

Eğlenceli ve keyifli mektubunuz ve kartpostallarınız için teşekkürler! Les, Detroit ve Chicago'nun çok zor geçmediğini duyduğumuza çok sevindik ve rahatladık. Genç Bay Fay'in Rüzgarlı Şehir'de sizinle aynı programa çıktığını duyduğumuza da bir o kadar sevindik; senin için iç gıcıklayıcı bir haber olmalı bu Bessie, tabii eğer bu kaydadeğer arkadaş için hala zararsız ve sosyal bir tutku besliyorsan. Ona tam bir yıldır sebepsiz yere yazmak istiyorum, taa o güzelim sağanakta paylaştığımız taksinin içinde yaptığımız yararlı ve komik konuşmadan beri; zeki ve insanda şükretme isteği yaratacak kadar özgün bir çocuk, bakın buraya yazıyorum, ununu eleyip eleğini asmadan önce çok taklidi çıkacak ve malzemesi çalınacak. İyi kalpliliğin hemen ardından özgünlük dünyadaki en heyecan verici ve en az bulunan şeylerden biridir! Gelecekteki mektuplarınızda bizi bütün gelişmelerden haberdar edin lütfen, ne kadar ufak ve önemsiz olurlarsa o kadar zevkle okunurlar. “Bambalina” ile ilgili haber mükemmel

ve fazlasıyla ilgi çekici. Elinizden geleni ardınıza koymayın, ne olur! Tatlı bir melodi. Eğer kamp bitmeden kayda girerseniz, ilk plaklardan birini hemen yollayın, burada Bayan Happy'nin hoş evinde kötü durumda bir Victrola var, garip dostluğumuza seve seve sığınırım böyle bir durumda. Aynen devam! Tanrım, ne yetenekli, sevimli, muhteşem bir çiftsiniz siz! Akriba olmasaydık da size duyduğum hayranlık sınırsız olurdu, inanın. Bessie, sevgilim, keyfin yeniden muhteşem olmuştur diye umuyoruz, bu kadar kısa sürede yeniden yollara düşmek seni çok üzmemiştir inşallah. Benim saçmasapan içimi rahatlatmak için yapacağına büyük bir bağlılıkla yemin ettiğin şeyi yapmaya henüz vakit bulamadıysan, elini çabuk tut da yap artık. Benim keyifsiz görüşüm bunun kesinlikle bir kist olduğu yolunda, saygıdeğer bir doktor bir an önce ya yakmalı, ya da kesip almalı. Buraya gelirken trende sevimli bir doktorla konuşuyordum, kistin alınmasının oldukça acısız olduğunu, yumuşak bir kesişle bu işin bitirileceğini söyledi. Tanrım, insan bedeni öyle dokunaklı ki, sayısız leke ve kist, nefret edilen, dokunaklı sivilceler yetişkinlerin bedenlerinde en beklenmedik anlarda gelip gidiyor. Koşuşturmacalı bir günde Tanrı'ya şapka çıkarmak için dayanılmaz bir istek uyandıran şeylerden biri daha işte; ben şahsen insanların kistlerini, yaralarını, lekelerini, yüzde çıkıveren sivilceyi ya da dokunaklı bir yanıği ortadan kaldırmasını Tanrı'dan istemem, istemeyeceğim de! Muhteşem olmayan birşey yaptığını görmedim hiç! Bu nazik konuyu geçiyor ve beşinize de yaklaşık 50,000 öpücük yolluyorum. Burada olsaydı Buddy de katılırdı bana. Bu da beni korkarım başka bir nazik konuya getiriyor. Bessie ve Les, tüm ciddiyetimle size sesleniyorum. Sakın alınmayın, ama benim dışımda kimseyi özlemediği konusunda ikiniz de tümüyle, kesinlikle ve acı verici bir şekilde yanılıyorsunuz; Buddy'den söz ediyorum elbette. Açıkça söylemek gerekirse, sevgili Les, telefonda bana böyle yanlış saçmalıklar dayatmazsan çok daha mutlu olacağım. Kendi öz sevgili ve yetenekli baban sana bu kadar zedeleyici, yanlış ve oldukça aptalca birşey söylediğinde telefonun yanından kendi iki ayağın üzerinde ayrılmak çok zor. Söz konusu olan muhteşem insan, siz ve ben dahil olmak üzere pek çok insanın yaptığının aksine, duygularını kolay kolay göstermiyor. Bu küçük ve büyüleyici adam hakkında bilmeniz gereken ilk ve son şey, bol bol kağıdın ve göze çarpıcı miktarda sivri uçlu kalemin bulunduğu herhangi bir odanın kapısını güzelce çarparak çıkmak için bütün ömrü boyunca çok uğraşacağıdır. Onu yolundan döndürme konusunda oldukça güçsüzüm ve ne kadar niyetim olduğu da kuşkulu; bu eski bir mesele ve ucunda sayısız onur puanı var, emin olun! Sevgili ebeveynleri olarak sizin onun yükünü hafifletmeniz beklenmeyebilir, ama yalvarırım, küçük omuzlarına bilerek azarlama yükü bindirmeyin. Bu ince konuların dışında, Tanrı'nın yarattıklarının arasında karşılaştığım en yetenekli ve yaratıcı kişi o; neredeyse karşılaşılan herkesten gelen ateşli önerilere dayanan ikinci elden bir yaşam sürmemek için uğraşiyor hep. Ben tükendikten ya da yararsız hale geldikten ya da ortaldan kaybolduktan sonra ailedeki çocukların hepsine etkin bir şekilde ve belli etmeden yol gösterecek. Benim yaşımda küçük bir çocuğun sevgili babasına bu şekilde seslenmesi saygısızca ve affedilmez birşey, ama Buddy hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz. Neyse, daha az kılçıklı konulara geçelim hemen.

Bay Happy'nin askerlik arkadaşı bir Kongre senatörü geçen haftasonu kampı ziyaret etti. Yıllardır izlediğim en izlenmez adamlardan biri olduğu için bu kişisel mektupta adını belirtmemek daha akıllıca olacak. Kampta bir içtensizlik ve canayakın bir ahlaksal çöküntü havası esti; leş gibi koku hala gitmiş değil. Bay Happy'nin yalakalığı ve sahte kahkahalarını anlatmaya sözcükler yetmez. Bayan Happy'den, bungalovunun teraçasında gerçekleşen sürpriz bir buluşmada baş başa kalmamızdan yararlanarak, bütün bu sevimsiz ve boktan muhabbet sürerken senatörün ve Bay Happy'nin ona verdiği oldukça mide bulandırıcı yanıtların kendisini ve karnındaki o harika küçük embriyoyu etkilemesine izin vermemek için elinden geleni yapmasını rica ettim. Benimle oldukça aynı görüşteydi. Günün ilerleyen bölümünde, sırf Bayan Happy'nin hatırı için, Buddy'yle birlikte üçüncü öğünden sonra bungalovlarına gitme ve söz konusu senatör için şarkı söyleyip birkaç numara gösterme konusunda Bay Happy'nin dile getirdiği isteği ve emri acı içinde kabul ettim. Sevgili kardeşimin adına ahlaksız bir daveti kabul etme hakkım hiçbir şekilde yok; bu canice kendini bilmezliği için yüce Tanrı'nın beni oldukça sert bir şekilde cezalandıracağını umuyorum gizli gizli; bu parlak gencin görüşünü almadan anlık kararlar vermemeliyim. Ancak davet kabul edildikten sonra kafa kafaya verdik ve kendi kendimize, oraya giderken step ayakkabılarımızı giymemeyi kararlaştırdık, ama bu çok boş ve kendimizi kandırmaya yönelik bir iç rahatlatma manevrasıydı. Gecenin bir aşamasında, yumuşak tabanlı ayakkabıyla step dansı yapmayı kabul ettik! İşin ironik yanı, tam formumuzdaydık, çünkü Bayan Happy bize akordeonuyla eşlik etti; güzeller güzeli ve yeteneksiz bir yaratık bize

akordeonda boktan bir şekilde eşlik ederken formda olmamak çok zor bizim için; bunu hem dokunaklı buluyoruz, hem de epeyce eğleniyoruz. Ne kadar küçük olsak da, yetenezsiz fıstıklar söz konusu olduğunda oldukça narin ve eğlenceli ibişler haline geliyoruz. Üzerinde çalışıyorum, ama hayli ciddi bir problem bu.

Lütfen, lütfen LÜTFEN, uzayıp gittiği için bu mektuba karşı sabırsız ve soğuk bir tavra bürünmeyin! Umutsuzluğa kapılacak gibi olduğunuzda, bugün ne kadar çok boş zamanım olduğunu ve ailemin yanımda bulunmayan beş üyesiyle hoş bir iletişim kurmak için nasıl gereksinim duyduğumu anımsayın hemen! Uzun ayrılıklar için yapılmamışım ben; hiçbir zaman da böyle olduğumu iddia etmedim. Ayrıca verdiğim haberlerin çoğu ve genelde söylediğim şeyler çok ilginç, eğlenceli ve rahatlatıcı olmayı vaat ediyor.

Sizin de gayet iyi bildiğiniz gibi yüreğimizin derinliklerinde hiçbir zaman fazla değişmiyoruz. Yine de hafifçe bronzaştık ve sağlıklı çocuklara ve kampçılara epeyce benzemeye başladık. Olabildiğimiz kadar sağlıklı olmamız gerekebilir tabii. Geçenlerde nahoş bir olay oldu. Saygıdeğer Gallagher&Glass'in çocukları olduğumuz ve sizin dokunaklı ve heyecan verici örneğinize bakarak bizim de oldukça deneyimli ve yetenekli birer sahne sanatçısı haline gelmiş bulunduğumuz bilgisinin yanısıra, ikimizin de, yani küçük oğlunuz Buddy ve benim çok küçük bir yaştan beri, adı çıkmış, obur okuyucular olduğumuz ve buna ek olarak değeri belirsiz ama sorumluluğu çok ağır bazı yeteneklere, üstünlüklere, numaralara ve becerilere sahip olduğumuz, bu sorumluluğun önceki yaşamlarımızdan, özellikle de zorlu son iki yaşamdan bu yana çimento gibi sıvı bir şekilde üzerimize yapıştığı haberi bütün kampa yayıldı. Bu yükün önemli bir kısmını oğlunuz Buddy taşıyor şu sıralar. Emin olun bunun için geniş omuzları olması gerekiyor insanın. Deneyimli bir okur ve yazar olan, kıvraklığı her gün kat be kat artan, aynı zamanda da, yüzeydeki komik derecede küçük yaşına karşın, insan yüzü hakkında, bütün o dokunaklı maskeleri, kendini beğenmişlikleri, saf cesareten oluşan anlık patlamaları ve korkutucu sahtelikleri hakkında heyecan verici bir uzman olan beş yaşında bir çocuğun, nasıl yepyeni birşey olduğunu, dedikodu ve kötülük için nasıl bir malzeme sağladığını bir an için düşünün! Bu küçük adamın şu anki durumu bu işte. Bu gizli bilginin bir kısmı sızdığında ve kampçılarla rehber öğretmenler arasında bilindik bir veri ya da söylenti haline geldiğinde kaçınılmaz olarak ortaya çıkacakları da düşünün. Nitekim olan da bu. Ne yazık ki bu son karmaşanın büyük bir kısmının sorumluluğu, onun da bildiği gibi kendisine ait. Ey sevgili Tanrım, yaşam denen şu engebeli yolda insanın yanında böyle bir yol arkadaşının olması ne tatlı ve heyecan verici! Bütün bu boktan olayın aslı kısaca şu: doğuştan neofil, azimli bir dedikodu ve laf taşıyıcısı olan Bay Nelson, daha önce de sözünü ettiğim gibi toplantı salonunun tam anlamıyla sorumluluğunu üstlenmiş durumda, yanında da cadı, mutsuz kadın, yetenekli başbelası Bayan Nelson var. İçeride kimse yokken, bütün kampta bir parça mahremiyetinizin olabileceği tek hoş yer toplantı salonu. Buddy daha en baştan burasını gözüne kestirmişti. Salı öğleden sonra, hava cehennem gibiyken, Bay Nelson'ın o sırada okumakta olduğu kitabı yirmi dakikayla yarım saat arası bir sürede ezberleyebileceği konusunda onunla iddiaya tutuştu. Eğer bunu kusursuz bir şekilde başarır Bay Nelson da bu kuşkulu başarıyı takdir ettiğini göstermek için bizim, yani Glass kardeşlerin boş ve hoş toplantı salonunu okuma, yazma, dil çalışma ve diğer acil gereksinimlerimizi karşılama, örneğin bu kampta sinek gibi uçuşan ikinci ve üçüncü el görüşlerden ve düşüncelerden kafalarımızı arındırma amacıyla boş zamanlarımızda kullanmamıza izin verecekti. Her türlü pazarlıktan, ister sorumluluk sahibi yetişkinlerle olsun, ister onursuz yetişkinlerle, nasıl nefret ediyorum ve benden uzak dursun istiyorum! Bu oldukça korkunç işten haberim olmaksızın bu şaşırtıcı ve bağımsız ruhlu çocuk gidip Bay Nelson'la böyle bir pazarlık yapmış, üstelik de bazı becerilerimiz ve garipliklerimiz konusunda çenelerimizi sıkı sıkıya tutmanın istenirliğini, gecenin bir köründe defalarca konuşmuş olmamıza rağmen. Neyse ki bu olay hepten boşuna ya da tümüyle bir hezimet olmadı. Kitap çıka çıka, Foley ve Chamberlain adında, muhteşem derecede alçakgönüllü ve sessiz, benim kendi okuma deneyimimden dolayı uzun süredir saygı beslediğim, çok bulaşıcı bir ağaç sevgisi –özellikle de kayın ve saplı meşe için- olan iki beyefendinin yazdığı, “Kuzey Amerika'nın Sert Tahtalı Ağaçları” çıktı; kayın ağaçları için çok hoş ve mantık dinlemeyen bir tutkuları var! Dolayısıyla Buddy'yle aramda geçen sözcük alışverişi dayanılmaz ölçüde sert ya da tatsız olmadı; Tanrı'ya şükür hiç gözyaşı dökülmedi. Ne var ki Bay Nelson'ın güleç arkadaşı ve baş rehber olan Baltimore'lu Whitey Pittman bu başarılı gösteriyi bittikten sonra duyup bir konuşma sırasında serbestçe kullanma fırsatını atlamadı. Bütün hakbilirliğimle ve büyük bir ilgiyle şunu da söylemeliyim ki adamın bir

çocuğun sırtından prestijini arttırma konusunda kaydadeğer bir yeteneği var; akıllı bir leşiyici ve hoşsohbet bir asalak. Bir yığın yabancının önünde Buddy'ye "Senin çok zeki bir çocuk olduğunu sanıyordum," diyen adamın ta kendisi; yirmi altı yaşında, hiçbir şekilde toy sayılamaz yani. Beş yaşında bir çocuğa söylenecek vicdanlı bir laf mı şimdi bu? Bu mide bulandırıcı ve boktan laf edildiğinde üzerimde doğru dürüst bir silah yoktu, bütün ailemi utanca boğmaktan böylece kurtuldum Tanrı'ya şükür; ama daha sonra fırsatını bulduğumda, zavallı ailesinin ona verdiği adla Roger Pittman'a gidip, benim yanımda bu çocukla ya da beş yaşında başka herhangi bir çocukla bu şekilde konuşursa onu ya da kendimi gece olmadan öldüreceğimi söyledim. Sanırım bu suç eğiliminin önüne o kritik an geldiğinde geçebilirdim, ama bir dengesizlik unsurunun içimden deli bir nehir gibi aktığını acıyla anımsamak gerek; bu gözardı edilemez; önceki iki yaşamımda bu can sıkıcı dengesizliği düzeltmeden bıraktığım için kendimi aptal gibi hissediyorum ve tiksiniyorum; dostça, neşeli dualarla da düzelecek gibi değil. Ancak azmedersem düzelebilir, Tanrı'ya şükürler olsun; sevimli ve kutsal bir yeniyetmeye onurlu ve içten bir şekilde dua edip olaya müdahale etmesini ve arkamdan pisliğimi temizlemesini isteyemem; bunun düşüncesi bile midemi bulandırıyor. Yine de eğer bir ilerleme kaydedemezsem şu dilim yüzünden bu yaşamımda rahatlıkla dibe vurabilirim. Buraya geldiğimizden beri kötü niyet, korku, kıskançlık ve sıradan olmayana duyulan iç kemirici nefret gibi insani duygular için pay bırakmaya çalışıyorum deli gibi. Bu keskin cümleyi ikizlere okumayın ve Boo Boo'nun da zamanı gelmeden bunları duymasına izin vermeyin, ama dengesiz yanaklarımdan süzülen çıldırtıcı yaşlarla itiraf ediyorum ki şu haliyle insan dili hakkında kalbimin derinliklerinde sınırsız bir umut beslemiyorum.

Yukarıdaki paragraf çok okunaksız ya da sıkıcı geldiyse, hayranlık uyandıran güzel bir el yazısını olanaksız kılan korkunç bir hızla yazdığımı anımsayın. Birkaç dakika ya da çeyrek saat sonra akşam yemeği zamanı gelmiş olacak; zamana karşı yarışıyorum. Cüce bungalovunda herkesin günde on yorucu saat boyunca uyuması gerekiyor, saat tam dokuzda bungalov mutlak bir karanlığa gömülüyor çünkü. Bu konuyu Bay Happy'ye birkaç kez açtım, ama sonuç alamadım. Tanrım, bu adam beni delirtecek; insanı ya öfkeden kudurtuyor, ya da katıla katıla güldürüyor, her ikisi de eşit derecede zaman kaybı. Sevgili Les, sana doğrudan seslenmemi mazur gör, ama eğer kısa, arkadaşça ve net bir mektup yazabilir ve nefes almanın yalnızca temel kurallarını bilen birinin bile, on saatlik uykunun düpedüz aptallık ve zorbalık olduğunu söyleyeceğini ona anlatabilirsen çok iyi olur. El lambalarımız var tabii, ama bu düzenleme bizi gerçekten zora sokuyor, kötü ışığa ve asap bozukluğuna mahkum oluyoruz.

Size kampın yalnızca karanlık ve oldukça küf kokulu taraflarını gösterdiğim için kendime ölçüsüz bir nefret duyuyorum. Bu boktan tavır yüzünden tıkr tıkr işleyen sayısız güzel şeyden hiç söz etmedim; yukarıdaki kasvetli paragraflarıma rağmen mutlulukla, tensel zevklerle, kutlamalarla ve bayağı bayağı patlayan kahkahalarla dopdolu her günümüz. En beklenmedik anda pek çok tatlı hayvan ortaya çıkıyor, örneğin sincaplar, zehirli olmayan yılanlar, ama geyik yok hiç. Les, sana ölü ama hastalısız bir kirpinin oklarından birkaçını gönderiyorum; kürdanların yumuşaklığı ve kolay kırılırlığı ile ilgili süregelen sorununun mükemmel çözümü olabilirler. Genel manzara dört bir yana doğru nefes kesici. Oğlunuz Buddy, benim şaşkın ve mutlu bakışlarım altında tam bir doğa bağımlısı olup çıktı! Onun böyle bir insan haline gelmesini izlemek benim için hiç beklenmedik birşey. Her ne kadar ben de kırsal şeylerden büyük tat alıyorsam da, bu ancak bir yere kadar böyle; New York ya da Londra gibi abuk sabuk büyüklükteki, soğuk ve iç kıyıcı şehirlerden uzak kaldığımda kendimi sudan çıkmış balık gibi hissediyorum. Öte yandan Buddy açıkça görülüyor ki şehre bağlanmaktan sürekli olarak kaçacak; birkaç yıl geçsin, onu zaptedemeyeceğiz artık. İktidar sahipleri başkalarının işlerine burunlarını sokmadığı zamanlarda Buddy'nin buradaki sık ormanda yürüyüşünü, muhteşem, eğlenceli, kafayı yemiş bir Kızılderili haberci gibi yürek paralayıcı bir sessizlikle ilerleyişini görebilseydiniz keşke. Her gece, böğürtlen dikenleri ve başka bazı lanet olası bitkilerin paramparça ettiği inatçı ve komik bedenine inanılmaz miktarlarda tentürdiyot sürüyorum, ikimiz de bunu hem eğlenceli, hem de acı verici buluyoruz. Evden ayrılmadan önce, yenebilir ve yenemez bitkiler hakkında, kimi mükemmel, kimi vasat yaklaşık bir düzine kitabı zevkle tüketmiş olmamız burada çok işimize yaradı, kazayağı, taze ısırganotu, semizotu ve artık mevsimin son eğreltiotu filizlerini buharda pişirerek pek çok sağlıklı yemek yapma şansımız oldu, matara bardağını pişirme kabı olarak kullandık, samimi ortamlarda iştahı insanı aptala çevirecek ve küçük dilini yutturacak kadar açılan o küçük ve yürek

paralayıcı fıstık parçası Griffith Hammersmith de sık sık bize katıldı. Unutmadan söyleyeyim, Bessie, tatlım, Buddy çizgisiz bloknotlardan, elma püresinden ve mısır ezmesinden göndermeni söylememi rica etti, sakın sakın şöyle keyifli ve hoş bir yemek hazırlama fırsatımız olduğunda mısır ezmesinden başka birşey yemiyor neredeyse. Bu mısır ezmesi inanın çok besleyici, Buddy'nin küçük bedeni aslına bakılırsa mısır ve arpa için çok uygun. Fırsat bulduğunda ve canı da istediğinde size yazacak. Tanrım, ne meşgul bir çocuk! Anımsayabildiğim kadarıyla hiç bu kadar meşgul olmamıştı. Yurtdışında birtakım heyecanlı maceralar yaşayan ve yakın zamanlarda yurduna dönen bir İngiliz hakkında, yer yer oldukça komik 6 yeni öykü yazdı. Beş yaşındaki birinin komik ve etsiz kıçının üstüne oturup epey bir bilek kıvraklığıyla ve keyifle uydurma bir hikaye anlattığını görmek tanımlanamaz bir mutluluk! Günün birinde ünlü olacak bu çocuk, şeref sözü veriyorum; bir gece geçmiyor ki onu dünyaya getirdiğiniz için size içimden şapka çıkarmayayım; bu çocuğun genel doğumuna sevgi dolu ve tatlı bir şekilde aracılık etmiş olmanız benim için hala olağanüstü dokunaklı birşey; sevgili Les, eğer hala oradaysan, Noel tatilinden sonraki boş dönemde gördüğüm ve bir önceki yaşamımızda seninle oldukça uzak olduğumuzu ve iyi geçinmediğimizi ortaya çıkaran o korkunç görüyü göz önünde bulundurduğumuzda herşey daha da dokunaklı ve mutluluk verici bir hal alıyor. Benim yazı işlerime gelecek olursak, keyfekeder devam ediyorum, pek matah bulmadığım yirmi beş (25) kadar makul şiir yazdım, buna ek olarak bazı erdemleri olan ama kalıcı bir cömertliği bulunmayan 16 tane şiir, ayrıca, yoluma birden çıktıkları her seferde beni bıçak gibi kesen William Blake, William Wordsworth ve ölmüş başka bir-iki dahinin bilinçsiz ve felaket birer taklidi olduğunun farkına vardığım 10 tane daha şiir yazdım. Şiirimle ilgili genel durum zayıf ve endişe verici. Bu yaz yazdığım ve beni kişisel olarak ilgilendiren, aklımdan çıkmayan tek şiir, henüz yazmamış olduğum şiir, bundan kesinlikle eminim. Anımsayacaksınız, LaSalle'dan aradığınızda yaptığımız pahalı telefon konuşmasında bütün günü diğer kampçılarla birlikte Wahl balıkhanesinde geçirdiğimizi belirtmiştim. Oraya giderken öğle yemeğinde, sevgi dolu genç çiftlerin balayılarını geçirmek için gittiği kaliteli ve popüler bir yer olan Kallborn Otelinde hazırlanmış, oldukça doyurucu sandviçler yedik. Göl kenarında Buddy ve Hammersmith ile yürüyüş yaparken, oynaşıp gülüşen bir çift gördüm. Herşey yerine oturdu, birden tanımadığım bu iki genç sevgiliyle tepeden tırnağa uyum içinde hissettim kendimi ve Kallborn Otelindeki bir milyonuncu damadin az önce bir milyonuncu gelini ıslattığını ima eden bir şiir yazmak istedim; genç sevgililerin aynı şeyi Long Beach ve benzeri popüler sayfiye yerlerinde yaptığına şahsen tanık oldum. Sevgili Bessie, senin beyninin ve kalbinin bir kısmıyla seveceğin, heyecan duyacağın, hafifçe gülümseyeceğin bir sahne bu; ama benim şimdiye kadar gördüğüm ölümsüz şiirlerin hiçbirinde böyle birşeye talep yok. İnsan elinde torbayla kalakalmış gibi oluyor. Bu dikenli konuyu hızla geçelim. Size ve bir ihtimal Bayan Overmann'a bir sır vereceğim, ama Bayan Overman'a gelince nerede duracağınızı bilin, çünkü ağzındaki baklayı kuru tutma konusundaki becerisiyle tanınan biri değildir ne yazık ki - ışıklar söndükten sonra İtalyancamızı ilerletmeye ve İspanyolcamızın üzerinden geçmeye devam ediyoruz. Biraz kör parmağım gözüne bir ima olacak, ama yeni pil gönderebilirsiniz harika olur.

Les, şu borazanın lanet olası sesini dinlemeden birkaç satır çiziktirebilmek öyle büyük bir rahatlama duygusu ve zevk veriyor ki şevkim almış başını gidiyor. Eğer okumaktan yorulduysan ya da açıkçası sıkıldıysan hemen şimdi bırakabilirsin, benden sana içtenlikle izin. İyi niyetinden, babalığından ve adı çıkmış, gülümseyen sabrımdan faydalandığımı itiraf ediyorum. Biliyorum, Bessie aşağıda anlatacaklarımın özünü sana aktaracaktır; şöyle keyifli bir sigara yak, kahrolası mektubumu közden çıkmış patates gibi at elinden, hangi otelde kalıyorsanız onun lobisine in ve rahat bir vicdanla ve sana duyduğum tükenmez sevgiyle eğlenmene bak; bilardo ya da bezik oynamak iyi gelebilir!

Kafama göre mutlu mesut devam edecek olursam, bungalovdaki diğer kampçılarla aramız henüz pek iyi değil, özellikle de Douglas Folsom, Barry Sharfman, Derek Smith Jr., Tom Lantern, Midge Immington ve Red Silverman'la. Tom Lantern! Bir ömür geçirmek için çekici bir isim mi, değil mi şimdi? Ne yazık ki bu genç adam ışıklarını yakmamaya kararlı gibi, o yüzden nefis adı zıyan olma tehlikesiyle karşı karşıya. Bu çok sert bir yargı oldu. Düşüncelerim sık sık, sözcüklerle ifade edilmeyecek kadar sert oluyor. Üzerinde çalışıyorum, ama bu yaz midemin kaldıramayacağı kadar sert oldum. Tanrı sana esenlikler versin Tom Lantern, ışıkların yansa da yanmasa da! Bu kötü yapılmış bungalovda, üst katta dünya tatlısı bir oğlan var; emin olun onun için söylenmiş hiçbir iltifat abartılı olmaz. Boş zamanlarında eski merdivenlerden aşağı uçarcasına inip biz değersiz oğullarınızla zaman geçiriyor, esprili ve açıkkaşlı bir şekilde Troy, New York'taki (Albany'nin ilerisindeki büyük bir köy

burası) arkadaşlarını, tanıdıklarını ve düşmanlarını tartışıyor ve genelde yaşamın ve insanoğlunun, o aldatici görünümünün altında muhteşem olduğunu düşünüyor. Eminim onun yiğitliği karşısında yüreğiniz parçalanır ya da ucundan kırılırdı; bize şöyle içten bir merhaba demek için inanılmaz çaba gerekiyor; bizim burada dışlanmış olduğumuzu söylemeyi unuttum. Adı John Kolb, 8 ½ yaşında, aslında Orta sınıfta olması lazım, ama Orta sınıfta yer kalmadığı için bu kalabalık binada onun gibi bir kahramanın arkadaşı olma ayrıcalığına sahibiz. Bu cesur, iyi kalpli adı şimdi ve bütün gelecek için aklınızda tutmanızı rica ediyorum! Ne yazık ki beş dakikalık bir konuşmadan daha uzun herşey bu korkusuz, aktif çocuğu ağlatırcasına sıkıyor, başınızı kaldırıp baktığınızda dokunaklı bir şaşkınlık içinde, sevimli ve canayakın suratının çoktan ortadan kaybolduğunu görüyorsunuz! Bu çocuğa ileride yardımının dokunması için ömrümden sayısız yılı feda ederdim. Ondan neden böyle bir söz istediğimi pek de bilmeden, büyüdüğünde asla viski ya da başka bir içki içmeyeceğine dair bana nazik bir şekilde onur sözü verdi, ama sözünü tutmayacağı yolunda üzücü, lanet olası kuşkularım var. Kendini kaybedercesine içip sakinleşmek yönünde, şimdilik bekleyen bir eğilimi var; bütün aklımı kullanırsa ve ışıklarından birkaçını açarsa tamamen alt edilebilecek birşey bu, ama korkarım herhangi birşey için bütün aklımı kullanmayacak kadar iyi ve sabırsız bir çocuk. Troy, New York'taki adresini aldık. O kritik yıllar geldiğinde hala yaşıyorsam bir saniye bile gecikmeden Troy, New York'a gider ve gerekirse bu şahane çocuk için elimden geleni yaparım; beni aptala çevirecek o içkiyi bizzat içmemi gerektirecektir bu, ama kalbinde en ufak bir önyargı kırıntısı barındırmayan bu çocuğa epey aşık olduk biz. Tanrım, 8 ½ yaşında cesur bir çocuk çok dokunaklı birşey! Dayanılmaz derecede ironik olacak ama, cesur insanların görünenden çok daha fazla korunmaya gereksinimi olduğuna yemin ederim. Troy ahalisinden, acımasız olmayan bir Hector'un kardeşi John Kolb, kadri bilinmemiş ayağını öpüyorum!

Diğer konulara gelince, fırsat oldukça gayet başarılı bir şekilde kaynaşyoruz, dur-durak bilmeyen spor oyunlarına ve diğer etkinliklere katılıyoruz, çoğundan da büyük zevk alıyoruz. Oldukça muhteşem ve sınırı atletler olmamız çok işimize yarıyor; Batı yarımküresindeki herhalde en yürek parçalayıcı spor olan beyzbolda en kötü düşmanlarımız bile alçakgönüllü üstünlüğümüzü inkar edemez. Bu bir kendini beğenmişlik ya da bir marifet değil, bir önceki yaşamımızdan gelen oldukça eğlenceli bir ikramiye yalnızca; biraz uğraşınca toplu her oyunda mükemmelliğe ulaşıyoruz; topsuz oyunların hepsinde de ne yazık ki berbatız. Oyunlar ve etkinliklerin dışında, büyük oranda rastlantı sonucu, ömür boyu sürecek arkadaşlıklar kuruyoruz. Öte yandan siz, Bessie'ciğim, sevgili ailemiz olmak gibi zor bir konumu işgal ettiğiniz için, bazı konulara gözünüzü kırpmadan bakmak ve kesinlikle başınızı çevirmemek konusunda elinizden geleni yapmak zorundasınız, çünkü sorun yaratan bir-iki etken var. Size şimdi, şu anda söylüyorum; ömrümüzün son anına kadar, ufukta yalnızca suratlarımızı gördüklerinde bile çok hırslanacak ve tümüyle düşmanca duygular besleyecek sayısız adamın her zaman olacağı bilgisini, belleğinizin kesinlikle melankolik olmayan, güvenli bir köşesinde saklayın. Dikkat edin, yalnızca suratlarımızı diyorum, garip ve çoğu zaman rahatsız edici kişiliklerimizden söz bile etmiyorum! Şu kısa ömrümde aynı şeyi, iç karartan bir kederle yüzlerce kez izlememiş olsam, epeyce komik bir yanı olurdu bu işin. Kişiliklerimizi dev adımlarla geliştirip inceltmeyi sürdürdükçe, genel kibri, yüzeysel şımarıklıkları, aşırı duygusallığı ve buna bağlı olarak sapına kadar boktan başka bazı nitelikleri azaltmak için her gün uğraştıkça, diğer insanları daha az rencide edeceğimizi, bizi gördüklerinde ya da adımızı duyduklarında içlerinde öldürme isteğinin daha az uyanacağını umuyorum ama. Bu önlemlerden iyi sonuç almayı bekliyorum, ama harika sonuçlar değil; genelde de harika sonuçlar alacağımızı sanmıyorum zaten. Ama bütün bunlar içinize fazla dert olmasın! Mutluluklar, teselliler, eğlenceli mükafatlar gırla! Uzaktaki iki oğlunuz kadar çıldırtıcı, baş edilemez başka iki çocuk gördünüz mü hayatınızda? Bütün bu biriken düşmanlık ve öfkenin ortasında, şu kısa yaşamlarımız unutulmaz bir vals gibi durmuyor mu? Evet, hatta düşgücünüzü biraz sapıkça kullanırsanız, Ludwig van Beethoven'ın ölüm döşeginde yazdığı tek vals! Bu kendini beğenmiş fikrin üstünde utanç duymaksızın duracağım. Tanrım, eğer istenirse, basit ve yanlış anlaşılabilir bir vals insana nasıl da dehşetengiz ve heyecanlı kapılar açar! Yemin ediyorum, uzaktan gelen iki şahane baton vuruşunu duymaksızın sabahları yataktan çıktığım olmamıştır hiç! Uzaktan gelen müziğin yanısıra, macera ve aşk da peşimizde; akıl çelici ilgi alanları ve meşgaleler çok şükür ki gayet bol; Tanrı'ya şükürler olsun ki bir kez bile yarımğızlılığa karşı korunmasız görmedim kendimizi. Bu umut dolu nimetleri hor görmek kimsenin harcı değil. Bütün bu iyi talihin üstüne üstlük bir de ne var? Yaşamımız sona erene kadar tutkuyla seveceğimiz, eğitici olmayan şiddetten koruyacağımız, çok sayıda harika arkadaşı azar azar edinme fırsatı; karşılığında onlar da bizi sevecek ve çok fazla pişman olmadan düşkırıklığına

uğratmayacaklar, bu da emin olun ki hiç pişmanlık duymadan düşkünlüğüne uğratılmaktan çok daha iyi ve ödüllendirici. Belirtmem gerekir mi bilmiyorum ama bu acı verici saçmalıkların bir kısmını size anlatmamın nedeni, zamansız ayrılığımızın öncesinde ya da sonrasında tatlı belleklerinizde kullanımına hazır olarak bulunmalarını sağlamak; o zamana kadar sizi üzmelerine izin vermeyin. Ayrıca neşeyle ve eğlenerek anımsayın ki muhasebe çizgisinin sevinçli ve cana can katan tarafına, önceki yaşamlarımızdaki yaratıcı dehayı beraberimizde getirmek gibi oldukça karşı gelmez bir zorunluluğu ve kuşkulu bir ayrıcalığı yazmamız gerekir. Onunla ne yapacağımız konusunda fikir yürütmeye çekiniyor insan, ama bu yaratıcı deha sürekli yanımızda, her ne kadar gelişiminin yavaşlığı bizi öldürecekse de. Işıklar söndürüldükten sonra karşı konmaz derecede güçlü bir hale geliyor bence, insanın akli nihayet sakinleşip efendi efendi yatıyor ve zihni sonunda sessizleşip en ufak bir koşuşturma eğilimi göstermiyor o zaman; Bessie, geçen Mayısta mutfakta başbaşa tatlı tatlı laflarken sana sözünü etmişim ya, işte, verilen bu arada, öyle muhteşem bir ışıpta dans edişini izliyorsun bu dehanın. Bana kardeş olarak verdiğiniz o muhteşem insanın ve arkadaşımın zihninde de aynı yüreklendirici hareketin ortaya çıktığını görüyorum. Yukarıda sözünü ettiğim ışık karşı konmaz derecede güçlenince bizim, yani oğlunuz Buddy ve benim de bu kamptaki her bir çocuk ya da rehber hoca kadar doğru düzgün, şapşal ve insan olduğumuz, aynı sevimli, sık rastlanır, yürek paralayıcı körlükle donatıldığımız konusunda mutlak bir güven duyup uykuya dalıyorum. Tanrım, insan aslında ne kadar sıradan olduğunu en ufak bir kuşku kırıntısı olmaksızın bildiğinde, önünde uzanacak olan fırsatları ve atılımları düşünsenize! Sıradan olmayan güzelliğe ve kalbin geçici düzgün davranışlarına duyulacak bir parça sarsılmaz bağlılıkla, hele buna bir de herkes kadar normal ve insan olduğumuz konusunda kesinkes emin oluşumuz eklenince, bunun diğer çocukların yaptığı gibi, yılın ilk güzel karı yağdığına dilini çıkarmaktan öte birşey olduğunu da bilince, bu yaşamımızda biraz olsun işe yaramamızı kim engelleyebilir ki? Bütün gücümüzü seferber eder ve olabildiğince sessiz ilerlersek, kim durduracak gerçekten? “Sessiz ol! İlerle, ama kimseye söyleme!” demiş eşsiz Ziyang Samdup. Oldukça doğru, ama çok zor ve yaygın olarak aşağılanan bir söz.

Bessie ve Les, eğer hala lobide sunulan eğlencelere yönelmediyseniz, defterin giderler hanesini açıkçası epey üstünkörü geçiyorsam da, üzülerek belirtmem gerek ki çocuklarınızın büyük bir yüzdesi, her zaman kendilerine aitmiş gibi gözükmeyen acılar yaşama konusunda oldukça korkunç bir kapasiteye sahip. Bazen bu acı tam bir yabancıнын, belki tanışma ve bir-iki laf etme zevkini bile tatmadığımız, California ya da Louisiana’lı tembel bir adamın yakasını sıyırdığı bir acı oluyor. Hem burada olmayan oğlunuz Buddy hem de kendi adıma konuşacak olursam, halihazırdaki ilginç ve komik bedenlerimizden sunduğu fırsatların ve görevlerin hakkını vermeden, orada burada bir parça acı duymaktan kaçınabileceğimizi sanmıyorum. Ne yazık ki etraftaki acının neredeyse yarısı, yakasını sıyırmış ya da bu acıyla nasıl başa çıkacağını bilememiş başka birine ait! Ancak, sevgili Bessie ve Les, fırsatların ve görevlerin hakkını verdikten sonra bir değişiklik yapacağız ve geçmişte pek beceremediğimiz birşeyi gerçekleştirip, bu yaşamdan rahat bir vicdanla ve neşe içinde ayrılacağız. Yine her an gelebilecek sevgili oğlunuz Buddy için konuşacak olursam, çeşitli nedenlerden ötürü birimizin ayrılışında diğerinin hazır bulunacağı konusunda size şeref sözü veririm; bildiğim kadarıyla falımızda bu var. Kasvetli bir tablo çizmiyorum! Bu yarın ya da öbür gün olacak birşey değil kesinlikle! Şahsen benim önümde en az iyi bakılmış bir telefon direği kadar, yani rahat bir otuz (30) yıl, hatta daha fazla bir ömür var, bu da kesinlikle küçümsenecek birşey değil. Oğlunuz Buddy’nin önünde daha da fazlası var, rahatça sevinebilirsiniz. Bu mutlu arada, Bessie, aşağıda yazacaklarımı, lobiden ya da tercih ettiği eğlenceli başka bir yerden döndüğünde Les’e okut lütfen. Les, boş zamanlarında bize sabır göstermeni rica ediyorum. Sana başka sıradan çocukları, belki kendi çocukluğundaki çocukları açık açık ve dokunaklı bir biçimde anımsatmadığımızda, bunu kafana takmamak ve fazla morarmamak için elinden geleni yap. Sık sık başına gelecek kara anlarda, daha en başından beri çok sıradan çocuklar olduğumuzu, yalnız biraz önemli ve kaçınılmaz birşey ortaya çıktığında çok sıradan olmayı bıraktığımızı kalbinin derinliklerinde hemen anımsa. Tanrım, seni bu tür konularla daha fazla yaralamayı kesinlikle reddediyorum, ama az önceki genelgeçer, tatsız sözleri silmem imkansız. Korkarım öylece kalacaklar. Siz de bundan önceki iki yaşamımızda, büyük oranda benim ucuz yumuşaklığım ve korkaklığım yüzünden benzer konularla yüzleşmeyi ihmal ettiniz; bu acıyı bir kez daha çekmenizi izlemeye katlanabileceğimden emin değilim. Ertelenmiş acı, yaşanabileceklerin en kötüsüdür.

Hoş bir değişiklik babında, neşeli ve moral verici bir haberim var. Benim kendi nefesimi bile epeyce bir kesiyor. Ya önümüzdeki kış, ya da onun hemen ardından gelecek olan kış, siz Bessie, Les, Buddy ve aşağıda imzası olan şahıs, hep birlikte, Buddy'yle benim tek tek ya da birlikte katılacağımız en doğurgan ve en önemli partiye gideceğiz. Tümüyle gece vakti gerçekleşecek olan bu partide, keyfi olduğunda bize biraz düzayak bir iş ve kariyer teklifi yapacak çok şişman bir adamla tanışacağız; bizim o rahat ve sevimli şarkı söyleme ve dans etme yeteneğimizle ilgili bir iş olacak bu, ama bununla sınırlı kalmayacak. Bu iri cüsseli adam çocukluğumuzun ve eğlenceli ilkgençliğimizin alışıldık ve normal akışını, yapacağı bu teklifle çok ciddi bir şekilde bozmayacak, ama yüzeydeki patlamanın oldukça devasa olacağından hiç kuşum yok. Ancak bu, görünümün yarısı. Kendi adıma tüm içtenliğimle konuşacak olursam, öbür yarısı benim dileklerime daha uygun, beni daha çok rahatlatıyor. Görünümün öbür yarısında, bundan sayısız yıllar sonraki haliyle Buddy var, benim değeri kuşkulu, sevgi dolu arkadaşlığımdan oldukça yoksun bir halde, çok büyük, simsiyah, çok dokunaklı, nefis bir daktiloda bu parti hakkında birşeyler yazıyor. Sigara içiyor, arada ellerini birleştirip düşünceli ve tükenmiş bir şekilde başının üstüne koyuyor. Saçlarına ak düşmüş; Les, senin şimdi olduğundan daha yaşlı! Bu görüde ellerinin damarları görünüyor biraz, o yüzden bu konuda ona tek kelime etmedim, zavallı yetişkinlerin ellerindeki damarların görünmesi hakkındaki, gençlere özgü önyargısını kısmen göz önünde bulundurdum. İşte böyle. Bu görünüm, rastlantısal görgü tanığının kalbini anında delip geçeceğini, onu tümüyle etkisiz hale getireceğini, bu nedenle de sevgili ve açık fikirli ailesiyle bu görüyü hiçbir şekilde tartışamayacağını sanırsınız. Durum tam olarak bu değil; daha çok, başdönmesine karşı basit ve hızlı bir önlem olarak aşırı derin bir nefes almama neden oluyor. Buddy'nin bütün çocuksu düşlerinin tümüyle gerçekleşmiş hali bu! Bildiğim kadarıyla, bir okuyucu gözüyle her zaman büyük bir ateşle beğenmiş olduğu o güzel tavan pencerelerinden var. Buna ek olarak kitaplarını, aletlerini, haplarını, sivri uçlu kalemelerini, abanoz renkli pahalı daktilosunu ve başka heyecan verici kişisel eşyalarını koyduğu çepeçevre, nefis raflar var. Tanrım, bu odayı gördüğünde sevinçten aklı başından gidecek, buraya yazıyorum bakın! Bütün yaşamımda gördüğüm en gülümsemeli, en rahatlatıcı, büyük olasılıkla da en az önkoşullu görülerden biriydi. Biraz pervasızca konuşmak gerekirse, bunun yaşamımdaki son görü olmasına hiçbir itirazım olmazdı. Ne var ki size geçen yıl sözünü ettiğim o iki başdöndürücü zihin kapısı hala kapanmış değil; çabucak geçecek bir yıllık bir süre, akıntıyı tersine çevirmeye yeterli olacaktır. Bana kalsa bu zihin kapılarını seve seve kapardım; görünümün doğası, yalnızca şimdikine benzer üç dört durumda insanın normalliğine ve iç huzuruna getirdiği yüke ve yorgunluğa değecek birşey, ebeveynlerin utanç duyması da cabası. Yine de bu delikanlıyı, oğlunuz Buddy'yi, evrendeki bütün kurşun kalemlere çoktan gönlünü kaptırmış beş yaşında bir çocuktan bir çırpıda olgun ve derisi kalın bir yazar haline gelmesini görmek ne harika birşeydir, bir hayal edin! Uzak gelecekte, belki elimde şöyle sulu, sert bir Northern Spy elmasıyla tatlı bir bulutun üstünde yatmayı ve bizi bekleyen bu olaylı ve doğurgan parti hakkında yazdığı her sözcüğü okumayı ne çok isterdim! Oldukça olgun ve derisi kalın bir yazar olarak bu çocuğun ilk yazacağını umduğum şey, söz konusu gecede o evi terk etmemizden önce oturma odasındaki bedenlerin güzelim pozisyonlardır. Şöyle toplu bir şekilde aile üyeleriyle bir partiye, hatta fazla şık olmayan bir lokantaya gidildiğinde dünyadaki en güzel şey, ağır hareket eden birinin hazırlanmasını beklerken diğerlerinin girdiği o kaykılmış ve sabırsız pozisyonlardır! Uzak gelecekteki bu gri saçlı, dokunaklı yazara, oturma odasındaki bedenlerin pozisyonundan başlaması için yalvarıyorum; başlanacak en güzel yer orasıdır! Bu geceyle ilgili görünümün baştan sona çok ciddi bir mutluluk olduğuna şerefim üzerine yemin ederim. İnsan yeter ki sabırla, dirençle ve oldukça kör bir kuvvetle beklemeyle bilsin, dünyadaki bütün güzel ve serseri yollar sonunda birbiriyle kesişir, bu muhteşem birşey bence. Les, eğer lobiden döndüysen, Tanrı'ya ya da onun koruyuculuğuna ya da seni delirtmeyecek ya da utandırmayacak sözcük neyse işte ona inanmama konusunda onurlu deneyler yaptığını biliyorum, ama ömrümün bu kösnül ve unutulmaz gününde sana şerefim üzerine yemin ediyorum, evrenden sanatsal izin almadan öylesine bir sigara bile yakamazsın! İzin lafi çok genel oldu, ama birileri, sigara ateşe değdirilmeden önce mutlaka açıkça başını sallamalı. Bütün bedenimle üzülerek söyleyeyim ki bu da çok genel oldu. Eminim ki Tanrı, onu gözünde böyle canlandırmak isteyen bazı hayranlarını memnun etmek için bir insan başı takabilir, hatta bu sallanabilen bir baş da olur, ama ben şahsen Tanrı'nın insan başına sahip olmasına iyi gözle bakmıyorum ve benim kuşkulu iyiliğim için bir baş takacak olsa belki de topuklarımın üstünde dönüp uzaklaştırdım. Bu bir abartma elbette; yaşamım buna bağlı bile olsa ondan uzaklaşmaya gücüm yetmezdi, hele de benim.

verebilecek özel birikimi ya da yeteneği olmayan, sessiz bir insan Bayan Culgerry. Yüzeydeki görünüşün altında, anlaşılıyor ki kamptaki tek bekar dişi güzel olmak kafasını karıştırmış ve felaket halde heyecanlandırmış onu, Bayan Happy sayılmıyor çünkü. Revirdeyken çok işbilir olduğunu düşündüren bir sesi var, ciddi, edilgen bir kız, karışık durumlarda hep mantığıyla hareket edermiş izlenimini veriyorsa da, bu yürek parçalayıcı bir pozdan başka birşey değil. Biraz acımasız olacak ama, bu genç kadın daha doğmadan aklı başından gitmiş olabilir; oyunun bu aşamasında omuzlarının üstünde içi dolu bir kafa taşımadığı çok kesin. Revirde olduğu gibi yemekhanede de oldukça sakin ve olaya hakim tınlayan aldatici sesi, yukarıda sözü edilen rehber hocalarının ve Büyük Sınıfların elinden kurtulmasını sağlayan tek şey; bunların hepsi genç, çok sağlıklı, kalabalık olduklarında çok kaba ve özellikle klasik anlamda güzel olmayan boştaki kızlara acımasızca ilgi gösteren adamlar. Durum endişe verici ve üzücü, ama elim kolum bağlı. Kızcağızın çocuk ya da yetişkin hiçbir tanıdığıyla herhangi birşeyi açık açık tartışmamış olduğu ilk bakışta anlaşılıyor; ama benim çocuğum olsaydı, kampın bitimine daha bir ay varken, güvenliğinden şahsen sorumlu olmayı istemezdim. Bekaret elbette karışık bir mesele; konuyla ilgili olarak dikkatle okuduğum ölçütler sorgulamaya ve ateşli tartışmalara oldukça açık, ama burada konu bu değil. Buradaki konu, aşağı yukarı yirmi beş yaşında olan, omuzlarının üstünde kendine ait bir kafa taşımayan, yanıltıcı bir şekilde işbilir olduğu izlenimini veren bir sesle konuşan ve mükemmel bir içgüdüleri olan bu adı geçen Bayan Culgerry'nin, kendi güzel bekareti gibi önemli bir konuda yoğun ve kişisel bir onurla ve öngörüyle karar verecek durumda olmayışdır; dosdoğru görüşüm budur. Bu da elbette ve ne yazık ki dünya yüzeyindeki başka herhangi birinin dosdoğru görüşünden daha iyi ya da daha nihai değil. Gece gündüz demeden acımasızca bir savunma yapılmazsa, bu dünyadaki dosdoğru görüşlerin çeşitliliği insanı kolayca delirtebilir; abartmıyorum; son tahlilde, boktan, güvenilmez, incelenmesi, saygı duyulması ve bağlı kalınması çok dokunaklı ve insanca olan, ama çevredeki arkadaşlar ya da manzara birden değiştiğinde kesinlikle paramparça olabilecek ölçütlerle ne kadar yaşanabilir? Sevgili Bessie, yaşamımın pek çok evresinde bana neden komik bir köpek gibi çalıştığımı soruyorsun; bir bakıma, çalışmamın nedeni tam olarak bu. Birincisi, kişisel ailemizin en büyük çocuğuyum. İnsan ağzını açtığı anda zaman zaman katıksız, dosdoğru, güvenilmez görüşten başka birşeyler çıksa ne kadar pratik, hoş ve heyecan verici olurdu, bir düşünsene! Ne yazık ki süzme bir genç salak olduğum için bunları söylerken biraz ağlıyorum. Ağlamak için epeyce neden var neyse ki. Bir genç kızın bekaretini koruması ya da kaybetmesi gibi birşeyi kişisel görüş, başka birşeyiyse tartışılmaz, güvenilir olgu olarak değerlendirdiğim gibi aceleci bir sonuca vardırırsanız, çok hoş ve rahat bir sonuca varmış olursunuz, ama korkunç bir yanılgı olur bu. Korkunç biraz fazla geniş oldu - hedefi bir kilometreyle ıskalarsınız diyelim. Kişisel görüşüm en azından birinci kuzeni ya da daha yakından akrabası olmayan bir "tartışılmaz, saygıdeğer görüş"e hiç rastlamadım. Geçerken yapılmış küçük bir açıklamaya katlanabileceksen sevgili Bessie, varsayalım ki bir matine gösterisinden çıkıp eve geliyorsun, sana kapıyı açan deli oğlun, yani bendeniz Seymour Glass'e ciddi bir edayla, ikizlerin yıkanıp yıkanmadığını soruyorsun. Sana bütün kalbimle evet derim. Sarsılmaz kişisel görüşüm, onların kıvrak, ele gelmez bedenlerini bizzat küvete soktuğum ve sabun kullanmaları, her tarafı ıslatmakla ve etrafa su sıçratmakla yetinmemeleri konusunda bizzat ısrar ettiğim yönündedir. Çabalarım sonucunda genç ellerim bile hala ıslaktır! İkizlerin istendiği gibi yıkandığının tartışılmaz, saygıdeğer bir olgu olduğunu söylemek istiyor insan! Ama değil! İkizlerin evde olduğu bile tartışılmaz ve saygıdeğer bir olgu değil! Sivri dilli ve komik kulaklı harika bir ikiz çiftinin geçmişte herhangi bir zamanda ailemize katılmış olduğu bile son tahlilde tümüyle kuşkulu, korkarım! Bu güzel ve çıldırtıcı dünyada herhangi birşeye tartışılmaz, saygıdeğer bir olgu demek gibi tartışmalı bir zevki tadabilmek için, gözlerimizin, ellerimizin, kulaklarımızın ve basit, yürek parçalayıcı beyinlerimizin kusursuz bir bağlılıkla sunduğu üfürükten verilere dayanmak zorundayız, iyi huylu tutuklular gibi. Buna sen mükemmel ölçüt mü diyorsun? Ben demiyorum! Hiç kuşkusuz çok dokunaklı, ama mükemmel olmaktan çok, çok uzak. Yürek parçalayıcı kişisel araçlara kesinkes ve körlemesine bir güven bu. "Arabulucu" ne demek biliyorsun; insan beyni bile tatlı bir arabulucu! Korkarım dünya üstündeki hiçbir arabulucuya güven duymadan doğmuşum, talihsiz bir durum tabii, ama olayın neşe dolu aslını sana anlatmak için bu fırsatı değerlendirmemek gibi bir hata yapmayacağım. Saçmasapan yüreğimdeki dinmek bilmez çalkantının kaynağına burada biraz daha yaklaşacağız. Her ne kadar arabuluculara, kişisel görüşlere ve tartışılmaz, saygıdeğer olgulara en ufak bir güven duymuyorsam da, bir yandan da kalbimde onlara karşı büyük bir sevgi besliyorum; her muhteşem insanın, yaşamının her yürek parçalayıcı anında bu tatlı ve üfürükten verileri kabul etme cesareti göstermesini umutsuzca dokunaklı buluyorum! Tanrım, insanlar o kadar cesur yaratıklar ki!

Dünyadaki dokunaklı korkakların her biri aslında o kadar cesur ki! Bütün bu üfürükten ve kişisel araçları olduğu gibi kabul etmeyi bir düşünsene! Tabii bu aynı zamanda bir kısır döngü. Birisi bu kısır döngüyü kırabilse herkese yumuşak ve kalıcı bir iyilik yapmış olurdu. Yine de keşke bu konuda bu kadar acele edilmese diyor insan. En çok bu konu üzerinde düşünürken sevdiğilerinden ayrı düşünüyorsun. Ne yazık ki benim durumumda bu konuda büyük bir acele var; bu yaşamımın kısılgından söz ediyorum. Bu yaşamımda geri kalan tümüyle yeterli ama bazı açılardan kısa zamanımda aradığım şey, bu problemi şerefimle ve kalpsizlik yapmadan çözmek. Fakat burada konuyu pat diye kapatıyorum; sonsuz sayıdaki yüzeylelerinden birini kazıdım yalnızca.

Bacağıma çok kötü ve eğlenceli bir bandaj yapıp bir yandan da, eğer özdenetimle desteklenmezse insanı içmeye yöneltecek derecede sakın ve sahte bir işbirlik havası yayan bir muhabbet tutturan Bayan Culgerry, eğlenceli bir koltuk değneğiyle beni bungalovuma yolladı, Hapworth'un içinde oturan ve hastalarını orada kuşkuyla bir şekilde kabul eden doktor gelene kadar bekleyeyim diye. Doktor akşam yemeğinden kısa bir süre sonra geldi, bacağıma on bir (11) dikiş atılması için beni revire geri taşıttı. Anestezi yapmayı önerdilerse de nazikçe reddettim. Herşeyden önce Bay Happy'nin motosikletindeyken, sırf kendi rahatım için, bacağımdaki acıyla beynim arasındaki iletişimi kesmiştim. Geçen yaz çene kemiğim ve dudaklarımla ilgili kazadan beri bu yöntemi kullanmamıştım. İnsan bazen, öğrendiği belirli bir şeyin bir kere daha ve hatta bir kere bile olsa işe yaramayacağını düşünüp umutsuzluğa kapılıyor, ama biraz sabrederse kesinlikle yarıyor; buraya geldiğimden beri yonca düğümünü bile iki kez kullandım, halbuki kesinlikle ziyan olmuş gözümü bakıyordum! Anesteziyi nazikçe reddedince doktor gösteriş yaptığını düşündü, onun yanındaki Bayan Happy de bu çıldırtıcı görüşü paylaştı. Doğuştan salak biri gibi, ki inanın öyleyim, acı iletimini kesinlikle kesmiş olduğumu onlara salakça kanıtladım. Üfürükten nedenler yüzünden benim ya da ailemden herhangi bir çocuğun bilincini yitirmesine izin vermemeyi yeğlediğimi onların sahte bir sabırla bakan suratlarına doğrudan söylemek daha da salakça ve epey rendice edici olurdu; bu konuda elime daha geniş bilgi ulaşana kadar, insanın bilinçli olma hali benim için tartışmalı da olsa değerli. Bay Happy'yle yaptığımız birkaç dakikalık ateşli ve boktan tartışmadan sonra, bilincim yerindeyken yaralarımın dikilmesi konusunda doktordan izin kopardım. Sevgili Bessie, bunun senin için saçma bir şekilde acı verici bir konu olduğunu önceki deneyimlerimden biliyorum, ama inan ki ancak bir annenin sevebileceği bir surat, rahatsız edici bir burun ve tümüyle kişiliksiz bir çenemin olması zaman zaman çok işime geliyor. Oldukça yakışıklı bir çocuk olsaydım, hatlarım oldukça hoş olsaydı, eminim ki anestezi almam için beni zorlardı. Hemen söyleyeyim ki bu kimsenin suçu değil; kişisel görüşlere ve beyinlere sahip insanlar olarak, bulabildiğimiz her güzellik kırıntısına karşılık veriyoruz; ben de şahsen umutsuz derecede böyleyim!

Buddy'nin yaşı dolayısıyla izlemesine ya da yanımda durmasına izin verilmeyen bacak dikme operasyonundan sonra çabucak bungalovuma taşındım ve ranzama yatırıldım. Şans eseri revirdeki bütün yataklar doluydu; birkaç yatak boşalana kadar yüksek ateşli bazı çocukların ve benim kendi bungalovlarımızda kalmamıza izin verildi. Bu yatak durumunu epeyce ikramiyeden sayıyorum. Trenden indiğimizden beri ilk kez birkaç yönden tümüyle dinlendirici, boş ve tatmin edici bir gün geçiriyorum, aynı şey Bay Happy'den, benim gereksinimlerimi karşılamak için gün boyunca hiçbir toplu etkinliğe katılmama izni alan Buddy için de geçerli. Neredeyse izin alamıyordu, ama son tahlilde Bay Happy onunla yüz yüze konuşmaktansa, yanında pek de rahat olamadığı için ona izin vermeyi yeğledi. Bu ikisinin arasında, kısmen Pazartesi günü denetimden kaynaklanan komik bir dolu tatsızlık var. Burada bulunan her çocuğa yapılmış, özrü olmayan, hakaretimiz bir zorlama olarak gördüğüm Pazartesi denetiminde biz hazırolda beklerken Bay Happy bungalova girdi ve kendisi Birinci Dünya Savaşında piyade olduğu ve kahrolası savaşı bizim adımıza mucize kabilinden kaybetmemeyi başardığı sıralarda yatağını yaptığı gibi kendi yatağını yapmadığı için Buddy'ye cehennem azabı çektirmeye başladı. Benim önümde Buddy'ye gereksiz birkaç hakaret savurdu. Baktım ki Buddy kendi başının çaresine gerçekten bakabiliyor, bu tehdit edici hakaretlere hiç karışmadım. Bu çocuğun her durumda kendi başının çaresine bakabileceğine olan inancım tam, bu durum da bir istisna teşkil etmiyordu. Tam Bay Happy onu bungalov arkadaşlarının ve kampçıların önünde küçük düşürürken ve bağırp çağırırken, Buddy büyük bir sakinlikle, o şahane ve anlam dolu gözleriyle yaptığı komik numarayı yaptı yine, yani cansız aklarını ortaya çıkaracak ve onu izleyen birinin bakış açısından epeyce korkutucu olacak bir şekilde gözlerini güzelim kara kaşlarına doğru

devirdi. Bay Happy'nin ömrü boyunca herhangi birinin bunu yaptığını gördüğünü sanmıyorum. En hafif deyimle endişelenmiş ve neye uğradığını şaşırılmış bir halde hemen Cüce Immington'ın yanına gidip onun ranzasına baktı, sonra da oradan tümüyle uzaklaştı ve kendine yeten oğlunuza yeni bir ceza vermeyi bile unuttu! Tanrım, beş yaşında olmasına rağmen ne kadar becerikli ve eğlenceli bir çocuk! Yalvarırım, bütün gururunuzu toplayın ve bu küçük çocuğa yönelin! Artık her an geri gelebilir, büyük olasılıkla o da birkaç satır yazmak isteyecektir. Bu arada lütfen benden, Bay Happy'ye karşı daha iyi davranmasını ya da ona acıtmadan vurmasını sağlamamı istemeyin; mesele acıtmadan vurma meselesi değil; kendini ve yaşamı boyunca oluşturacağı yapıtı gelip geçici düşmanlara karşı korumak ama onlara ciddi zarar vermemek için dehasını ne zaman kullanması gerektiğini bilme meselesi.

Birkaç gün ya da saat için hoşçakalın! Size acıyarak ve biraz da nezaketten yazmayı burada bırakacağım; çoluk çocuk hepinizi temin ederim ki bu kadar meşgul edici bir oğlunuz olmasını hak etmeyecek kadar iyi ve değerlisiniz, ama elimden birşey gelmiyor. Sizi ne kadar özlediğimizi anlatmaya sözcükler yetmez. İşte insan dilinin önündeki az sayıdaki kaydedeğer fırsattan biri. Bessie, lütfen şu sözü edilen konuyla ilgilen. Ayrıca yoldayken performansların arasına mümkün olduğu kadar çok şey sıkıştırın; şu anda açık açık tartışmaya hakkımın olmadığı başka nedenlerin yanısıra, yeterince dinlenmemiş ve çok yorgun olduğunuz zamanlar, sahneyi bırakmayı en çok isteyeceğiniz zamanlardır. Ne olur bunu aceleye getirmeyin. Ne olur daha önce tartıştığımız o demir yalnızca gerçekten kızdığında vurun. Yoksa 28 yaşınızda cıvıl cıvılken iyi bir noktaya gelmiş kariyerinizi bırakırsanız, başarılı kaç yıl geçirmiş olursanız olun, kaderle zamansızca oynarsınız. Zamanı geldiğinde kadere elbette müthiş darbeler indirilebilir, ama zamanı değilse, genellikle pahalıya patlayan hatalar yapılır. O yeni, güzel ocak geldiği gün yaptığımız ciddi ve içten tartışmamızı anımsayın, şöyleydi: sahnede gösteri yaptığımız ya da sözünü ettiğim saatlerde ağır işlerle uğraştığınız zamanlar dışında yalnızca sol burun deliğinizden nefes alıp vermeye elinizden geldiğince özen gösterin lütfen, diğer zamanlarda hemen sağ deliğe geçin. Yineleyecek olursak, doğru burun deliğinden nefes almaya başlamak için yumruğunuzu öbür kolunuzun altına sıkıca sokun, yumuşak bir basınç uygulayın, ya da daha kolayı, arzu edilen burun deliğinin değil, öbür yanınızın üstüne yatıp birkaç dakika bekleyin. Bunu nefret ede ede yapmaya karşı bir kural olmadığını bir kez daha söyleyeyim, ama nefretiniz artarken içinizden Tanrı'ya şapka çıkarın, insan bedeninin bu muhteşem karmaşıklığı için. Bu derinliğine ulaşılmaz sanatçıya kısa, sevgi dolu bir selam yollamak bu kadar zor mu olmalı? Anlaşılması hem çok zor, hem de çok kolay şeyler yapma özgürlüğü olan birine şapka çıkarmak gelmiyor mu içinizden? Tanrım, Tanrımız ne Tanrıymış ama! Yeni mutfak eşyamızın ilk kez tadını çıkarırken söylediğim gibi bu burun deliği hikayesi, nefes alma, görme, duyma ve diğer çıldırtıcı işlevler konusunda Tanrı'ya tam anlamıyla güvenildiği an kolayca bir kenara bırakılabilir; ne var ki hepimiz birer insanız yalnızca, çaresiz kaldığımız anlar ve durumlar dışında bu tür bir güven konusunda lanet olası bir ihmâl gösteriyoruz. Bir yandan oldukça dokunaklı, ama aslında boktan birşey olan bu ihmalden doğan açığı kapamak için, kendi bulduğumuz utanç verici, mantıklı bazı yollara başvurmak zorunda kalıyoruz; ama aslında bunları biz bulmadık, işin eğlenceli ve hayret uyandırıcı yanlarından biri de bu; utanç verici ve mantıklı yollar da O'na ait! Bunlar konuyla ilgili tümüyle kişisel görüşlerim; ama yalnızca anlık görüşler değil kesinlikle.

Mektubumun geri kalan kısmı biraz aceleyle yazılmış ve soğuk gibi gelirse lütfen bağışlayın; mektubun geri kalanını sözcüklerin ve söze dökme biçimlerinin ekonomik kullanımına ayıracağım, yazılı anlatımda kesinlikle en zayıf noktam bu benim. Sesim soğuk ve aceleci gelirse, bunun yaptığım alıştırmalardan kaynaklandığını ve sizinle, çoluk çocuk hiçbirinizle ilgili olarak soğukluk ya da acelecilik hissetmediğimi unutmayın; hiç ilgisi yok!

Mektubun geri kalan kısa bölümünde unutursam şimdiden söylemiş olayım, Bessie, sana resmen diz çöküp yalvarıyorum, Les'le "Bambalina" yaparken şarkıyı kendi rahat sesinle söyle! Yalvarırım işin kolayına kaçıp adet olduğu üzere sahnenin ortasında, lanet olası bir salıncakta oturuyormuş, elinde de hoş bir güneş şemsiyesi varmış gibi söyleme; Julia Sanderson gibi kuşkusuz sevimli olan bir sanatçı bunu kolaylıkla ve doğallıkla yapar, ama sen aslında içinde fırtınalar kopan, rahatsız edici bir insansın, çok sevinebilir ve dokunaklı bir kabalık ve çekici bir tutku fişkirtan yeraltı kaynakların var! Les, sen yine oralardaysan, sana da birşey için yalvaracağım. Bir dahaki sefer plak kaydettiğinizde yapmanı istediğim şey konusunda elinden geleni yap lütfen. "Try" ve "my" ve "by" ile uyaklı sözcükler ya da

süreğen notalar çok riskli ve tehlikelidir! Dikkat – çok tehlikeli sular bunlar! Seyirci önünde şarkı söylediğin ya da aile meclisinde ateşli ya da hiddetli bir tartışmaya girdiğin zamanlar dışında aksanın emin ol ki belli olmuyor artık, yalnızca ben ya da Buddy ya da Boo Boo ya da acımasız kulaklarla lanetlenmiş biri tarafından fark edilebilir. Lütfen bu sözlerimi yanlış anlama. Aksanına umutsuzca bağlıyım; inanılmaz derecede etkileyici. Ama yine de burada konu aksanının, seni önyargısızca dinlemeye zamanı ya da niyeti olmayan bir yığın insana nasıl geldiği; dinleyicilerin çoğu Fransız, İrlandalı, İskoç, Güney Dixie, İsveç, Yidiş ve başka bazı aksanları kendi içinde eğlenceli ve sevimli bulur, ama düzgün ve gizlenmemiş bir Avustralya aksanı sevecen bir bakış uyandırmaya pek elverişli değil belli ki; kendi içinde sevimli ya da eğlenceli bulunmama konusunda garantili olduğu bile söylenebilir. Bu üzücü bir durum, arkasında da genel bir aptallık ve züppelik var, ama en kısa zamanda yüzleşilmesi lazım! Mutsuzluk ve aşırı gerginlik olmaksızın, çocukluğundaki doğru düzgün ve tatlı Avustralyalıları küçük düşürüyormuş ya da onlara hakaret ediyormuş duygusuna kapılmaksızın bunu yapman mümkünse, lütfen aksanın kayıtlara geçmesin, her ne kadar senin akrabaların olarak biz aksanından sonsuz zevk alıyorsak da! Bana çok kızdın mı? Lütfen kızma. Bu ciddi konuda kalbimdeki tek bencilce kaygı, senin sonunda listeleri alt üst edecek bir hit parça çıkarma konusunda duyduğun derin ve acı verici arzu. Sürç-i lisan ettiysem affola diyerek, bu nazik konudan minnet duygularıyla uzaklaşıyorum; seni seviyorum moruk!

Aşağıdaki kısa mesajlar ikizler ve BooBoo için. Ama Boo Boo'dan bunları kendi başına, anne ve babasından kesinlikle yardım görmeksizin okumasını rica edin, bunu gayet rahat yapabilecek durumda! O kara gözlü harika kız isterse yapar!

Boo Boo, sözcükleri tam olarak yazma konusunda çalış! Alfabe beni kendi içinde ilgilendirmiyor! Alışıldık mazeretlerden medet umma! Yalvarırım yaşının küçüklüğüne artık sığınma, seni uyanık! Martin Brady ya da Lotta Davilla ya da tanıdığın başka bir çocuğun akıcı bir şekilde okuyup yazmasının beklenmediğini artık anlatma bize! Ben onların kötü kalpli abisi değilim; ben senin kötü kalpli abinim. Senin de Buddy ve benim gibi tüketici bir okur olduğun konusunda sana birkaç kez şeref sözü vermiştim; olmasaydın, kötü kalpliliğimi seve seve terk ederdim, iyi de olurdu! Tüketici bir okur için gözle olduğu kadar kalemle de erken yaşta çalışmaya başlamak çok önemlidir. İşin kısa vadedeki artılarına bakacak olursan, geçici bir süre için sürgünde bulunan şaşırtıcı kardeşine ve bana arada sırada yazacağın bir kartpostalla ne tarifsiz mutluluklar vereceğini bir düşün! Elyazımı ve akıl almaz sözcük seçimlerini ne kadar beğendiğimizi ve bunlardan zevk aldığımızı bir bilseydin! Kartın üstüne her zaman yaptığın gibi iki üç sözcük yaz, sonra da ya lobideki posta kutusuna at, ya da dilediğin bir oda hizmetçisine ver. Ayrıca sevgili, canım, unutulmaz Beatrice Glass, lütfen görgü kurallarına yalnızken de, insan içindeyken de daha fazla özen göster. İnsan içindeyken ne yaptığınla pek o kadar değil de, boş bir odada mutlak anlamda tek başınayken ne yaptığınla çok daha fazla ilgileniyorum; kazara yalnızlık çeken bir aynaya derin derin baktığımda, hem hayret uyandırıcı derecede görgülü, hem de parıl parıl siyah gözlü bir kız baksın sana!

Walt, mesajını Bessie'den aldık. Aldığımızı da çok sevindik, ama açıkçası, daha ilk sözcükten itibaren boktan bir mesajdı. Hepimiz yaşımızın küçüklüğüne sığınmaya lanet olsun ki fazlasıyla eğilimliyiz. Üç yaşında olman, trene giderken takside konuştuğumuz basit şeyleri yapmamak için kesinlikle geçerli bir özür değil; o hassas üç yaşla ilgili olarak anlatılan boş hikayelere ve adetlere yıllar içinde kıcımla gülmüşümdür! İşin aslında, sen bu önyargılı hikayelere sağlıklı bir şekilde kıcımla gülmeyi, rastladığım herkesten daha iyi becerirsin belki de! Söylediğin gibi hava, egzersiz yapılmayacak derecede “aşırı sıcak”sa, o zaman hiç değilse step ayakkabılarını olabildiğince düzenli giy, örneğin yemeklerde masanın altındaki ayakların çıplak durmasın, ya da odada, kaldığımız otel hangisiyse onun lobisinde gezinirken giy; yeter ki günde en az 2 saat o büyüleyici ve sihirli ayakların step ayakkabılarının içinde kalsın!

Waker, aynı rica, her ne kadar sonsuz derecede acımasız ve diktatörce olsa da, bu sıcakta jonglörlük egzersizleri yapmak için de geçerli! Jonglörlük yapılmayacak derecede aşırı sıcak bir hava varsa, en azından en sevdiğin jonglörlük nesnelere makul boyutlarda olanlarını bunaltıcı gün boyunca üstünde taşı, cebine filan koy. Benzeri olmayan çocuklar olarak eğer siz seçmiş olduğunuz kariyerleri bırakmaya bir gecede kesin olarak karar verirsiniz hiç itirazım olmaz, eminim Buddy de buna tüm

kalbiyle katılacaktır. Ama bu karara henüz varmış değilsiniz; varana kadar da, seçmiş olduğunuz kariyerden bir defasında 2 ya da 2.5 saatten fazla uzak kalmamanız korkunç gerekli! Step ayakkabılarınız ve jonglörnlük nesnelere, sizden arka arkaya 24 saat bile ayrı kalmaya herhangi bir şekilde katlanamayan, laf dinlemeyen, kıskanç sevgililer gibi olmalı sizin için. Tanrı biliyor ki müthiş abiniz ve ben, burada sayısız engele ve utanca rağmen idmanlarımızı aksatmıyoruz. Eğer bu böbürlenmeye, Tanrı beni en ağır şekilde cezalandıracak kadar temel ve basit bir nezaket gösterebilir, ama bu pis bir böbürlenme değil; ikinizin de, abilerinizin yaptığı herşeyi yapabileceğinizi söylüyorum yalnızca; dengesizlikte yeryüzündeki herkesle boy ölçüşürüz!

Boo Boo, sana söylediğim tek şeyin olumsuz ve oldukça çirkin olmasından dolayı kendimden öyle iğreniyorum ki. İşin aslı kısmen şöyle: tavırların ve görgün gün geçtikçe daha da harika bir hale geliyor. Bir iki tutarsızlık üzerinde biraz duruyorsam, tatlı ve pahalı bir zerafeti olan şeyleri çok sevdiğin ve benim ya da Bessie'nin sana içinde iyi yetişmiş, aristokrat ve kabalıktan uzak çocukların ve yetişkinlerin, yani görünüşte mükemmel bir terbiye almış, zevkli giyinen, evlerini zevkli döşeyen, göze çarpan her konuda tartışılmaz bir şekilde klas olan, genellikle de İngiliz olan insanların bulunduğu kitaplar okumamızı her zaman yeğlediğin içindir. Tanrım, sen çok komik ve eğlenceli bir çocuksun! Abilerin kalbini her seferinde yeniden fethediyorsun! Herhangi birşeyi sonuna kadar düşünmemek konusunda Tanrı'dan büyük olasılıkla tam izin almış, benim de yaşamım boyunca orada burada karşılaşmış bulunduğum bir avuç insandan birisin! Büyüleyici ve muhteşem bir lütuf bu, benim de bu güzel şeyi karalamak gibi bir niyetim yok, ama ben de senin abinim sonuçta; büyüdüğünde, insan içindeyken mükemmel ve pahalı bir zarafet yansıtan tavırlarının yalnızca yüzeyde kaldığını, bir odada yalnızken, seni kendinden başka izleyen yokken oldukça pis bir domuza dönüşebildiğini için için biliyor olsan, bunun hiç de hoşuna gitmeyeceğini sana söylememek elimde değil; seni inceden inceye zedelerdi bu.

Kimseyi tahakküm altına almayacağım artık! Hepinize kısa bir ara için elveda! Hepinize çırılçıplak kalplerimizi gönderiyoruz!

Beni rahatlatan ve eğlendiren birşey oldu, farkında olmadığım bir deste kağıdım olduğunu keşfettim, ayrıca Buddy'nin bana kolaylık olsun diye nazikçe Griffith Hammersmith'ten ödünç aldığı saatin kurulmamış olduğunu ve ya dünün, ya da ondan önceki kösnül günün zamanını gösterdiğini de zevkle fark ettim! Ne var ki bu konuyu hızla geçeceğim. Emin olun sizin kadar benim elim ve parmağım da, şafaktan az sonra başlayan ve ne iyi ki yalnızca bir iki yemek tepsi tarafından bölünen bu mektubun uzunluğuna isyan etmeye başlıyor. Tanrım, şöyle adam gibi bir boş zamana gerçekten bayılıyorum! Fırsat seyrek, ne yazık ki.

Les, hazır fırsat varken, üçüncü öğün borusu çalıp ortalık birbirine girmeden önce, iki büyük oğlun adına son bir ricada bulunmama izin ver. Çok kısa tutacağım. Aşağıda yer alacak cümle kuruluşlarım fazla kısa, genel izlenim olarak fazla soğuk ve hatta buz gibi gelirse, zaten yeterince zamanınızı aldığımı anımsamanız yeter; sinirleriniz daha fazla yıpranmasın diye sekiz oluyorum şimdi.

Morukçum, yol planınızı bana emanet ettiğinden beri üstümden ayırmadım. Tam şu anda bu planı, dikkatle incelemek için önümdeki yatak örtüsünün üstüne koyuyorum. İçinde bulunduğumuz ayın 19'unda sen ve kül dökülmüş yolların cini, binlerce kıtanın yıldızı, nefes kesici Bayan Glass (bu sevimli şeytana hakkını vermek gerekir), ömrü uzun olsun Cort Tiyatrosunu bırakıp, okuduğuma göre Brooklyn'deki Albee Tiyatrosuyla olan angajmanınız için New York'a hareket edeceksiniz. Keşke biz oğullarımız Buddy ve ben de sizinle olabilseydik ve başka iki bilinmedik çocuk, bütün yaz boyunca sokaklardan, trenlerin boğucu sıcağından, otel odalarından ve diğer sıkış tepiş konaklama tesislerinden uzak durma fırsatını değerlendirebilseydi. Sersemce laflar etmeden, yalın ricama geliyorum. Manhattan'a dönüp rahatladığımızda lütfen kütüphaneye, her zamanki ek binasına bir uğrayın ve benzersiz Bayan Overman'a hem en iyi dileklerinizi, hem de sevgilerimizi iletin. Fırsat bulduğunuzda ondan kütüphane yönetim kurulundaki Bay Wilfred G.L. Fraser'la bizim adımıza bağlantı kurmasını rica edin ki Bay Fraser'a, biz kamptayken gerekli bütün okuma malzemesini bize yollamak yönündeki dostça, kendiliğinden ve büyük olasılıkla düşünülmeden verilmiş sözünü anımsatabilelim. Oldukça meşgul bir insan olan Bayan Overman'dan bu zahmete katlanmasını istemekten kesinlikle nefret

ediyorum, ama Bay Fraser'ın yaz boyunca bulunduğu adres onda; biz ayrılmadan adresini vermeyi unuttu, belki de şakacı bir kasıt vardı bunda! Bayan Overman'ı bu işin içine sürüklememeyi becerbilsem, bunu seve seve yapardım; boş zamanlarından yararlanmaktan hoşnut değilim; bu dünyadaki dostluklar hep sayısız hesaplar ve çıkar ilişkileriyle kirletiliyor, her ne kadar belirgin bir komik tarafı varsa da, içinden çıkılmaz bir açmaz bu. Yine de belki Bay Fraser'ın bu alışılmadık yardım konusundaki teklifi bizzat ve durup dururken yaptığını, bizi kesinlikle çok şaşırttığını Bayan Overman'a kısaca anımsatmak istersiniz. İstedığımız kitapları bizzat yollayacağını ya da şehir dışındaysa yollatacağını söylemişti, bir arkadaşının ya da güvenilir bir akrabasının posta masraflarını üstleneceğini varsayıyordu kuşkusuz. Lafı daha fazla uzatmayayım, işte sizin ve Bayan Overman'ın fırsat bulduğunuzda bu kuşkulu doğrultuda iletmenizi istediğimiz kaba bir kitap listesi. Bay Fraser bize kaç kitabı bizzat yollamayı ya da yollatmayı kabul edeceğini belirtmemiştir, o yüzden eğer nicelik konusunda haddimi aşmışsam, lütfen Bayan Overman'dan araya girip sayıyı azaltmasını, bunun için de o dokunaklı muhakemesini kullanmasını rica edin. Kısa kısa belirtmek gerekirse şöyle:

Günlük İtalyanca, yazarı R.J. Abraham. Sevimli ve tavizsiz bir insan, eski İspanyolca günlerimizden tanıdığımız iyi bir arkadaşımızdır.

Tanrı ya da yalnızca din hakkında, taraflı ya da tarafsız kitaplar, yazarlarının soyadları H'den sonra gelen herhangi bir harfle başlasın; garanti olsun diye H'yi de katın, ama sanırım H'dekilerin hepsini okudum.

Bizim için fazlasıyla tanıdık ya da etkileyici olmayan, harika, çok iyi, yalnızca ilginç ya da maalesef vasat şiirler; şairin milliyeti fark etmez. New York'ta, üzerinde yanlış bir şekilde spor eşyaları yazan çekmecemde, okunmuş şiirlerin düzgün bir listesi var, tabii eğer son dakikada daireyi nihayet kiraya verip eşyaları da depoya kaldırmadıysanız; mektubunuzda bundan söz etmeyi unutmuşsunuz, ben de LaSalle'dan aradığınızda yaptığımız nefis telefon konuşması sırasında sormayı atladım.

Kont Leo Tolstoy'un bütün yapıtları. Bu Bay Fraser'ı hiç zora sokmayacaktır; ama Bayan Overman'ın çok dokunaklı bir şekilde "bebek kardeşim" dediği ama gençlik yıllarını çoktan geride bırakan, feci güzel olan ve kendi başının çaresine gayet iyi bakan nazik kız kardeşini zora sokacaktır. Bayan Overman'ların bu daha genç olanında Kont'un bütün yapıtları var ve bize bunları yeniden ödünç vermeyi kabul edebilir, dostlarımızın bize emanet ettiği kitaplara büyük bir tutku ve uygun bir özenle baktığımızı artık öğrendi çünkü. Bu duyarlı hanımların herhangi birini sinirlendirmeden, "Yeniden Doğuş", "Kreutzer Sonatı" ve hattta "Kazaklar"ı yeniden göndermemelerini lütfen vurgulayın, bu başyapıtların yoğun bir şekilde ve ikinci defa okunması gerekli ya da istenir değil. Bu tam onların kalemi değil, o yüzden onlara söylemeyin, ama son tanıştığımızda kalbimizi epeyce çalan, insani duygular uyandıran ve bizi eğlendiren Stepan ve Dolly Oblonsky ile yeniden karşılaşmak istiyoruz; tümüyle muhteşem "Anna Karerina"daki bir karı-koca bunlar. Tabii kitabın genç ve düşünceli kahramanıyla son tahlilde sevimli bir kız olan, daha sonra evlendiği sevgilisi de son derece ilgi çekici karakterler; ama hiç yaşam deneyimleri yok; kalbinde ve barsaklarında dosdoğru bir iyilik taşıyan sevimli bir serseriye çok daha fazla gereksinimimiz var burada.

Gayatri Duası; yazarı bilinmiyor, mümkünse İngilizce çevirisinin yanında, akıp giden özgün metin de olsun; inanılmaz güzel, hayranlık uyandırıcı ve taze bir nefes gibi. Yeri gelmişken, Boo Boo için önemli bir nokta var burada, unutmadan onu da söyleyeyim. Boo Boo, harika velet! Uyumadan önce okumak için benden istediğin geçici duayı tamamen atabilirsin! Eğer hoşuna giderse şu yeni duayı okuyabilirsin, "Tanrı" sözcüğüne olan itirazını önemli ölçüde halledeceğini sanıyorum. Şu anda bu sözcüğe takılıyorsan, onu kullanmak zorunda olduğunu söyleyen makul bir kanun yok. Şunu dene: her zamanki gibi uyumak üzere olan küçük bir çocuğum ben. Kaydadeğer ölçüde kötü kalpli olduğunu ve sürekli yalan söylediğini düşündüğüm Lotta Davilla ve Marjorie Herzberg adındaki iki kız arkadaşım, belki de kusursuz bir inançla, Tanrı sözcüğünü kullanmayı alışkanlık haline getirmişler ve bunu çok seviyorlar, bu da beni rahatsız ediyor. Tercihen şekli ve saçma sapan nitelikleri olmayan, insan bedenlerini şahane ve dokunaklı bir şekilde kullandığım süreler içinde ve arasında kaderimi yönlendirme iyiliğini ve inceliğini gösteren, adsız alamet-i farikaya sesleniyorum. Sevgili alamet-i farika, rüyamda bana yarın için şöyle doğru dürüst, akla uygun talimatlar ver. Kavrayışım gelişene

kadar bu talimatların ne olduğunu bilmem gerekmiyor, ama yine de çıkınımda bulunurlarsa çok sevinirim ve minnet duyarım. Ukala abimin bana gösterdiği şekilde kafamın içini hareketsiz ve boş tutarsam bu talimatların güçlü, etkili, cesaret verici ve oldukça yoğun olacağını şimdilik varsayıyorum.” Bitince “Amin” ya da “İyi geceler” de, artık hangisi hoşuna giderse, hangisi sana içten ve kendiliğinden gelirse. Trende ancak bu kadarını düşünebildim, ama ilk fırsatta sana aktarmak için bir kenara koydum. Sana tatsız gelmiyorsa kullan, yoksa boşver! Dilediğin gibi, özgürce ve köklü değişiklikler de yapabilirsin! Tatsız geliyorsa ya da seni utandırıyorrsa tek gıdım pişmanlık duymadan at gitsin, benim eve dönmemi bekle, oturup meseleyi etraflıca ele alırız! Hata yapmayan biri olduğumu düşünme! Çok güzel hata yaparım!

Bay Fraser için hazırladığım liste aşağıdaki gibi karışık bir şekilde devam ediyor:

Don Quixote, yazarı Cervantes, eğer çok fazla zahmet olmayacaksa iki cildini birden istiyorum bir kez daha; kimseyle kolay kolay karşılaştırılmayacak bir dahi bu adam! Umarım bunu şahsen Bay Fraser değil, şahsen Bayan Overman yollar, çünkü korkarım böyle bir deha eserini kişisel yorumlar ve çıldırtıcı değerlendirmeler yapmadan, gönül indirdiğini belli etmeden bize yollayabilecek biri değil Bay Fraser. Cervantes’in anısına saygı göstermek adına, bu eserlerin postadan yararsız tartışmalar ve başka gereksiz saçmalıklar olmadan çıkmasını yeğlerim.

Raja-Yoga ve Bhakti-Yoga, yürek parçalayıcı, gayet ele gelir, minicik iki cilt bunlar, bizim yaşımızdaki ortalama ve hareketli her erkek çocuğunun cepleri için idealler, yazarı Hindistanlı Vivekananda. Bu yüzyılda rastladığım en heyecan verici, özgün ve donanımlı devlerden biri bu adam; ona duyduğum kişisel sempati ömrümün sonuna dek değişmeyecek ve tükenmeyecek, bakın buraya yazıyorum; onunla el sıkışmak ya da Kalküta’nın kalabalık bir caddesinde ya da başka bir yerde ona kısa, saygı dolu bir selam olsun verebilmek için ömrümün on yılını, belki daha da fazlasını verirdim. Daha önce sözünü ettiğim ışıkları benden çok daha iyi tanıyordu! Benim çok dünyevi ve kösnül bir insan olduğumu düşünmezdi diye umuyorum! Dev adı aklımdan geçtiğinde hep bu şeytanca düşünceye kapılıyorum; çok gizemli ve üzücü bir deneyim bu; keşke bu evrenin kösnül olan ve olmayan insanları arasında daha eşit bir konum olsaydı. Bu tür uçurumları kaldıramıyorum; şahsen dayanılmaz buluyorum, bu da bir başka dengesizlik işareti.

Aşağıda saydığım deha ya da yetenek sahibi yazarların kitaplarının olabilecek en küçük baskıları, bir ilk tanışma ya da yenilenen tanışma için yeterli olacak:

Charles Dickens, o güzelim eserlerinin toplu hali de olur, başka bir şekil de olur. Tanrım, sizi selamlıyorum Charles Dickens!

George Eliot; ancak hepsi değil. Bu konudaki kararı Bayan Overman’a ya da Bay Fraser’a bırakın. Bayan Eliot son tahlilde kalbim ya da aklım için çok vazgeçilmez olmadığı için bu konudaki seçimi Bayan Overman’a ya da Bay Fraser’a bırakmak, bu insanlara saçmasapan yaşıma uygun bir şekilde nezaket ve saygı göstermem için çok uygun bir fırsat olacak, karşılığında da çok ağır bir bedel ödemiş olacağım. Bu oldukça iğrenç ve neredeyse hesapçı bir düşünce, ama elimde değil. Utanç duyuyorum, ama güvenilir tavsiyeler konusundaki insanlıkdışı tavrım beni çok endişelendiriyor. Bu tür bir konuda hem insani, hem de kabul edilebilir bir orta yol bulmak için büyük çaba harcıyorum.

William Makepeace Thackeray, ama hepsi değil. Lütfen Bayan Overman’dan, bu konuyu Bay Fraser’ın şahsen halletmesini rica edin. William Makepeace Thackeray’den okuduğum iki kitabı göz önünde bulundurarak, ondan herhangi bir zarar geleceğini sanmadığımı söyleyebilirim. Bayan Eliot gibi Thackeray de mükemmel, ama sınırsız bir şükran duygusuyla şapkamı çıkaramıyorum ona, dolayısıyla Bay Fraser’ın kişisel tercihlerine başvurmak için iyi ve iğrenç bir fırsat daha. Boktan zayıflıklarımı ve hesaplarımı sevgili anne-babam ve kardeşlerimin önünde ortaya döktüğümün farkındayım, ama elim kolum bağlı; ayrıca kendimi olduğumdan daha güçlü bir insan ya da bir genç olarak göstermeye hiçbir geçerli hakkım yok, zaten neresinden bakılırsa bakılsın öyle ahım şahım güçlü olduğum da söylenemez!

Jane Austen, hepsi ya da ne bulunabilirse, yalnız *Gurur ve Önyargı* olmasın, çünkü o zaten var. Bu benzersiz kızın dehasını, şüpheli yorumlarla rahatsız etmeyeceğim; bu kıızı tartışmayı reddederek Bayan Overman'ın duygularını mazur görülemez bir biçimde incittim zaten, ama bundan uzun boylu pişmanlık duymayacak kadar adiyim. Rosings'de birileriyle tanışmayı isterim, ama bu kadar komik ve muhteşem bulduğum, bana hitap ettiğini düşündüğüm bir kadın dehayı tartışmam; bazı zayıf, insani girişimlerim oldu, ama kaydadeğer birşey yok.

John Bunyan. Fazla aksi ve lanet olduysam ne olur bağışlayın, ama bu mektubu bir an önce bitirmeye çalışıyorum. Açıkçası, daha gençken bu adama yeterince şans tanımadım, birkaç kişisel zayıflığı, örneğin tembelliği, açgözlülüğü ve diğerlerini kötülemeden önce bir parça olsun kuşku duymuyordum çünkü; yaşam yolunda, tembelliği deli gibi seven ama yine de ihtiyaç anında başvurulabilecek insanlar olmayı başarmış, ayrıca aşağılık tiyatro işlerinden ardı ardına kovulan tembel ve eğlenceli Herb Crowley gibi, çocuklara yararlı birer arkadaşı olan düzinelerce şahane ve dokunaklı insanla şahsen tanıştım ben! Bu tembel Herb Crowley yardıma ihtiyaç duyan arkadaşlarını hiç satmış mıdır? Mizah duygusu ve neşesi, gelip geçen yabancılara verilmiş örtülü bir destek değil midir? Tanrı'nın mahşer gününde, bence insanlar arasında gayet düzenli bir şekilde gerçekleşen bu tür şeyleri, tatlı tatlı hesaba katmaya karşı çıldırtıcı bir önyargısı olduğunu mu düşünüyor John Bunyan? Onu bir kez daha okumakla, doğal ve dokunaklı dehasına biraz daha saygı ve sevgi göstermeyi amaçlıyorum, ama korkarım genel tavrı beni hep rahatsız edecek. Bana göre fazla sert. Tam bu noktada, dokunaklı ve şahane İncil'i bir kez daha okumak çok yararlı olacak, yağmurlu bir günde insanın aklına mukayyet olmasını sağlıyor bu, bakın benzersiz İsa Mesih ne demiş: "Öyleyse siz de mükemmel olun, göklerdeki Babanızın mükemmel olduğu gibi." Çok doğru; burada mantıksız hiçbir şey yok kesinlikle; ne var ki vaftiz edilmiş bir Hıristiyan savaşçısı olan John Bunyan, soylu İsa Mesih'in şöyle dediğini sanıyor: "Öyleyse siz de kusursuz olun, göklerdeki Babanızın kusursuz olduğu gibi!" Tanrım, işte hatanın ete kemiğe bürünmüş hali! Kusursuzluktan bahseden oldu mu? Mükemmellik tümüyle farklı bir sözcüktür, çağlar boyunca insanlığın güzel yararı için muhteşem bir şekilde orada öylece bırakılmıştır! Heyecan verici, akıl dolu bir hoşgörü payı diye ben buna derim işte. Tanrım, ufak bir hoşgörü payını tümüyle destekliyorum, yoksa işimiz bitik! Güvenilmez beynimin verdiği kuşkulu bilgiye dayanarak, işimizin neyse ki bitik olmadığını ve hiçbir zaman olmayacağını düşünüyorum; bitikmiş gibi gözüktüğünde yapılması gereken tek şey gücümüzü yeniden toplamak ve eğer gerekiyorsa konuyu yeniden ele alıp, boğazına kadar kana batmış ya da aldatıcı ve cahil bir yeise boğulmuş da olsak şöyle bir durmak, muhteşem Tanrımızın mükemmelliğinin bile dokunaklı miktarda çıldırtıcı hoşgörü payı tanıdığını anımsamaktır; örnek olarak kıtlıklar, küçük çocukların, güzel kadınların ve hanımların, cesur ve inatçı erkeklerin görünürde zamansız ölümleri, insan aklını isyan ettiren diğer sayısız tutarsızlıklar sayılabilir. Ama böyle devam edersem John Bunyan'ı, bu ölümsüz yazarı bu yaz yeniden ve doğru dürüst bir şekilde okumaktan kesinlikle vazgeçeceğim. Düzensiz listemdeki bir sonraki yazara geçiyorum hemen.

Warwick Deeping; çok umutlu değilim, ama ana kütüphanede şans eseri karşılaştığım çok hoş biri tarafından şiddetle tavsiye edildi. Sonuçları genellikle berbat olsa da, çok hoş insanların ve yabancılardan tüm kalpleriyle tavsiye ettiği kitapları gözardı etmeye kesinlikle ve belki de sonsuza dek karşıyım; bu çok riskli ve hiç insani değil; ayrıca sonuçlar da genellikle oldukça hoş bir şekilde acı verici oluyor.

Bir kez daha Brönte kardeşler; işte size başdöndürücü güzellikte kızlar! Kampa gitme vakti geldiği sırada Buddy'nin "Vilette"i, o tatlı tatlı sürükleyen kitabı yarılammış olduğunu unutmayın; bu azimli okur, sizin de bildiğiniz gibi, tümüyle kaçınılmaz olmayan hiçbir kesintiye hoşgörmüyor! Ayrıca tenselliğinin de çok erken bir yaşta uyanmaya başladığı burada anımsanabilir; insan bazen bu kötü kaderli kızlara fiziksel olarak dokunmamak için kendini zor tutuyor. Geçmişte ben şahsen Charlotte'a fiziksel bir şekilde dokunmaya çalışmadım hiç; ama dönüp baktığımda, çekici yanlarının olduğunu görmek gerçekten hoş bir sürpriz, lanet olsun.

Çince Materia Medica, yazarı Poerter Smith; bu çok eski bir kitap, büyük olasılıkla baskısı kalmamıştır, yalan yanlış bilgilerle dolu olması ve insanı sinirlendirmesi de mümkün; yine de kitabı gül ağacının altında kat etmek ve işe yarar birşeyse, muhteşem oğlunuz Buddy'ye küçük bir sürpriz

olarak hediye etmek istiyorum. Bu çocuğun daha önceki yaşamlarından getirdiği, özellikle de spatulaya benzeyen parmaklarının hafızasına işlenmiş ot ve bitki örtüsü bilgisinin boyutlarını tahmin edemezsiniz; yaşamını adayacağı işi engellemediği sürece bu uyandırılmamış bilginin ziyan olmaması gerek! Ondan iki yaş büyük olduğum halde bu konularda onun saf ve cahil öğrencisiyim! Griffith Hammersmith ve benim için hazırladığı nefis yemeklerin de ötesinde, masum bir çiçeği öyle hemen koparamıyor, önce köklerini incelemesi ve koklaması gerekiyor, toprağı çözmek için bu kökleri tükürükle nemlendiriyor; çiçekler bu çocuğun şahane kulakları duysun diye haykırıyor resmen! Ne yazık ki bu konuda yazılmış olan çok az sayıdaki İngilizce kitap, hatalarla, aptallıklarla ve aşağılık batıl inançlarla dolu, hepsinin alameti farikası da herşeyi aşırı abartıyor oluşları! Biz, onu seven ailesi olarak, beden, insan nefesi ve bedenin sağ yarısıyla sol yarısı arasındaki şaşkırtıcı farklılıklar konusunda Hindular gibi açık fikirli olan, harika Çinlilere başvuralım. Bundan umutluyum, tabii eğer yazarımız Porter Smith bu sınırsız konuya canla başla dalmışsa ve bu alanda kendine hoş bir yer açmaya çalışan çıldırtıcı ve kendini beğenmiş bir sersem değilse, ama doğru dürüst yargılamadan adamı mahkum etmeyeyim!

Kamp yaşamının harala-gürelisine uygun düşecek, Fransızcamızı ilerletmemize yarayacak ya da sırf zevk için okuyacağımız şu Fransız yazarlarının kitaplarını, lütfen her bir Fransızın kişisel çekiciliğine göre değişen miktarlarda yollayın. Bolca miktarda Victor Hugo, Gustave Flaubert kitapları yollayın lütfen, bir de Honoré de Balzac ya da yalnızca Honoré Balzac; bu son yazar aristokratik “de” takısını dokunaklı ve eğlenceli bir nedenden ötürü, ama tümüyle ehliyeti olmaksızın vermişti kendine. Bu dünyada aristokrat olmak için duyulan bu komik şehvet hiç bitmeyecek herhalde! Bence son tahlilde çok da komik değil. Hoş ve yağmurlu bir günde, mideniz böyle birşeyi kaldıracak durumdayken, tarih boyunca etkili olmuş bütün devrimlerin iç organlarını bir inceleyin; önemli her reformcunun kalbinin derinliklerinde, daha fazla yiyecek ya da daha az fakirlikle başat koşan, yeni ve zekice bir kılığa girmiş kişisel kıskançlık, haset ya da kişisel aristokrasi açlığı bulmazsanız, bu kinik tavrım nedeniyle Tanrı’ya seve seve hesap veririm. Ne yazık ki bu durumun yakın zamanda çözülebileceğini sanmıyorum.

Daha az miktarlarda, yine Fransızca olmak üzere, Fransızcamızı ilerletmemize yarasın diye ya da sırf zevk için, Guy de Maupassant, Anatole France, Martin Leppert, Eugene Sue. Lütfen Bayan Overman’dan rica edin de, kitapların arasına bilerek ya da bilmeyerek Guy de Maupassant biyografisi, özellikle de Robert Kurtz ve Leonard Beland Walker tarafından yazılmış olanları karıştırmamasını Bay Fraser’dan rica etsin, bu ikisini korkunç bir acı ve elem içinde okudum ve Buddy’nin bu genç yaşında bunları aynı acı ve elem içinde okumasını istemiyorum. Korkarım ikimiz de en başından beri kösnül olduğumuz için, kösnüllük konusunda bulabileceğimiz her aklıbaşında ve ayrıntılı uyarı levhasına ihtiyacımız var, ama ne Buddy ne de ben bir phallus’a ya da bir kılıca kurban gitmek niyetindeyiz; size şerefim üzerine yemin ederim ki bu kösnüllük konusuyla yüzleşmeye kesin kararlıyız; yine de Guy de Maupassant’ı kösnüllüğün kötüye kullanımının bir örneği olarak kabul etmeyi, ne kadar kışkırtıcı olsa da kesinlikle reddediyorum. Size güvenmiyorum Monsieur de Maupassant! Size ve düşük ironiyi bu kadar öne çıkaran hiçbir dev yazara güvenmiyorum! Büyük ironici Anatole France, kötü niyetim sizin için de rahat rahat geçerli! Kardeşim ve ben, bir yığın başka okur gibi size tam bir güvenle geliyoruz, sizse suratımıza bir tokat indiriyorsunuz! Elinizden bu kadar geliyorsa, en azından kendinizi öldürmek ya da muhteşem kalemlerinizi yakmak nezaketini gösterin!

Yukarıdaki talihsiz patlamayı hoşgörün lütfen; kesinlikle hoşgörülür birşey değil, hiçbir özür kaldırmaz birşey, ama evrensel ironi ve surata atılan tokatlar konusundaki tavrım açıkçası oldukça sert; emin olun üzerinde çalışıyorum, ama pek bir ilerleme kaydettiğim söylenemez. Daha az umutsuz bir konuya geçelim ve listeye dönelim. Lütfen Bayan Overman’dan, son bir Fransız olarak Marcel Proust’un tüm eserlerini yollamasını rica edin. Buddy, modern zamanların bu rahatsız ve sarsıcı dehasının saldırısıyla karşılaşmadı henüz, ama genç yaşı bir yana, hazır olmasına çok az kaldı; ana kütüphanenin derinliklerinde ona biraz idman verdim, bazı parçalar, örneğin “Çiçek Açmış Genç Kızların Gölgesinde” adlı başdöndürücü kitabından aşağıdaki parçayı okudum, bu kaydedeğer okuyucu da ezberleyiverdi: “On ne trouve jamais aussi hauts qu’on avait espérés, une cathédrale, une vague dans la tempête, le bond d’un danseur.” Bu çocuk her sözcüğü bir çırpıda mükemmel bir şekilde çevirdi, bir tek “vague” olmadı, hem bir okyanus dalgası, hem de güzelliğine kendini kaptırmak

anlamına geliyor bu sözcük! Bu benzersiz ve dekadan dahinin güzelliğine kendini kaptıracak kadar büyüdüyse, gemi aza almış sapkınlığı ve eşcinselliği de kabullenecek duruma gelmiş demektir; zaten burada da, özellikle orta sınıflar arasında epeyce var bunlar. Bu konulara gözünü kapamayı, alıştıra alıştıra, yumuşatarak vermeyi anlamsız buluyorum. Yine de, hangi koşullar altında olursa olsun Bay Fraser'ın, Buddy'ye Proust okuttuğum izlenimine kapılmasına izin vermeyin. Çok tehlikeli sular bunlar! Buddy'nin çok küçük olan yaşını göz önünde bulundurursak, Bay Fraser böyle şeyleri arkadaş sohbetlerinde kullanarak onları eğlendirmek ya da ilgilerini çekmekten sakınacak biri değil, iş sohbeti geldi mi ilgi odağı olmak konusunda oldukça şiddetli bir tutkusu var! Böyle bir olay emin olun yavaş yavaş bizim zararımıza işler, tehlikeli, kalpsiz, kamuya açık yerlerde rahatsızlık vermeyen, sıradan oğlan çocukları gibi davranma konusundaki bütün özel ve gizli eğitimimizi boşa çıkarır! Her ne kadar Bay Fraser çok iyi kalpli ve yardımseverse, kapsamlı bir eğitime sahipse de, emin olun ki ağızda bakla ıslanmıyor. Kendini beğenmişliğin bundaki payı küçük; genç yaşta kişiliğinden vazgeçmiş olmanın payı çok daha büyük. Bu düşünceli ve iyi eğitilmiş adam, bağımsız bir çocuğu sohbet çerezi olarak kullanmak konusunda tümüyle duyarsız, her zaman üzücü olan şey şu ki, kendi kaderlerini ve bitmez sorumluluklarını keşfetmek için yeterince çaba göstermeyen iyi insanlar, asalak işlerle yetiniyor, başkalarının yaşamlarını ilğine kadar sömürüyorlar. Sık sık gayet sevimli bir insan olan Bay Fraser, en başından beri sempati kazanmış biri, ama erkek kardeşimi ya da umut vaadeden, yaşı küçük, gizli kalmış başka herhangi bir dahiyi kendine yem yapmasına izin vermeyi kesinlikle reddediyorum! Bu bokluktan ancak sınırsız kötülük çıkar! Ne pahasına olursa olsun, mümkünse bu küçük çocuğun o kutsal "hiç kimse"lik halinde kalmasını sağlayın!

Liste bundan sonra rasgele bir şekilde devam ediyor.

Sir Arthur Conan Doyle'un bütün eserleri, yani Sherlock Holmes'le kesin bir şekilde ilgili olmayanların dışında (örneğin "The White Company") hepsi. Haa, bu konuda geçenlerde bir gün başıma gelenleri anlatınca içinizden neşelenip eğleneceksiniz! Yüzme Saatinde gölde sessiz sessiz yüzüyordum, kafamda neredeyse hiçbir düşünce yoktu, ana kütüphanedeki Bayan Constable'ın, büyük Goethe'nin bütün eserlerine duyduğu tatlı tutkuyu sempatiyle anımsamıştım kendi kendime, o kadar. Bu sessiz anda aklıma gelen bir düşünce kaşlarımla acımasız bir şekilde kalkmasına yol açtı! Birden tartışmaya yer vermeyecek bir şekilde fark ettim ki Sir Arthur Conan Doyle'u seviyorum, ama büyük Goethe'yi sevmiyorum! Suda tembel tembel ilerlerken, büyük Goethe'den aslında hoşlanıyor olduğum bile tartışmaya açıkken, Sir Arthur Conan Doyle'a eserleri aracılığıyla duyduğum sevginin mutlak bir kesinliğe sahip olduğunu net bir şekilde kavrayıverdim! Herhangi bir su kütlesi içinde bundan daha aydınlatıcı bir deneyim yaşamamışımdır herhalde. Korkarım bir parça hakikat uğruna boğulmaya bir daha hiç bu kadar yaklaşmayacağım. Bunun ne demek olduğunu hayret verici bir an için düşünün! Erkek, kadın, çocuk her kimse, yirmi bir, bilemediniz otuz yaşından sonra, bu dünyada sevdiği, yaşayan ya da ölü insanlardan oluşan bir listeye danışmadan, son derece önemli ya da belirleyici hiçbir işe kalkışmamalı demek bu. Ne kadar aklını başından alırsa alsın, yalnızca hoşlandığı hiç kimseyi bu listeye almaya hakkının olmadığını ne olur anımsayın! Eğer bu insan ya da bu insanın eserleri onda sevgi, açıklanamaz bir mutluluk ya da sonsuz bir sıcaklık yaratmamışsa, o insan gözünün yaşına bakılmadan listeden çıkarılmalı! Bu insan için başka bir liste bulunabilir, çok da hoş bir liste olabilir bu, ama benim kafamdaki liste yalnızca sevgi için. Tanrım, kendi kendine öylesine ya da ateşli ateşli konuşurken, insanın hem kendine, hem de arkadaşlarına ve tanıdıklarına söyleyeceği yalanlara ve aldatmacaya karşı bulunabilecek en iyi, en korkunç kişisel korunma yolu olabilir bu! Boş zamanlarımda kişisel başvuru için, dünyadaki pek çok insan çeşidini kapsayan, bu türden epey çok liste yapmış bulunuyorum. Bunun nereye kadar varabileceğinin bir örneği olarak, ayrıca sizin de çok hoşunuza gideceğini düşünerek, bilin bakalım sesi bir Victrola plağından ya da canlı olarak dinlenebilen hangi şarkıcı, türünün tek örneği olarak listeme girdi? Enrico Caruso mu? Korkarım hayır. Sesleriyle beni tabii ki her zaman büyülemiş olan aile üyelerini saymazsak, şarkı söylerkenki sesini sevdiğimi, yalan söyleme ya da kendimi zekice kandırıyor olma korkusu olmaksızın iddia edebileceğim tek şarkıcı, Cleveland'da sizin soyunma odanızın yanındaki odasında kendi kendine mırıldanan, eşsiz dostum Bay Bubbles, hani şu Buck & Bubbles çiftinin Bubbles'ı! Enrico Caruso'yu ya da Al Jolson'u hor görüyor değilim, ama acımasız da olsa gerçek bu! Elimde değil! Bu türden korkunç bir liste yaparsanız sonra kurtulamıyorsunuz da. New York'a döndüğümde, oturma odasına ya da tualete yapacağım kısa ziyaretler dışında, bu listelerden çok özel birkaçını üzerimde

bulundurmadan bir an bile odamdan çıkmayacağım konusunda kendi payıma size şeref sözü veririm. İtiraf edeyim ki bunun nereye varacağını kestiremiyorum, ama bu dünyada başka yalanlara yol açmazsa, bu da birşeydir. En kötü olasılıkla benim ne kadar aptal ve son tahlilde zevksiz bir çocuk olduğumu kanıtlar, ama Tanrı'ya şükür ki durumun tam böyle olduğunu sanmıyorum.

Hızlı bir şekilde devam edecek olursak; Dünya Savaşı hakkında, bütün utanç verici ve sömürücü yanlarını anlatan; kendini öven ya da geçmişe özlem duyan asker eskileri ya da yeteneği ve vicdanı sınırlı, hırslı gazeteciler tarafından yazılmamış olması tercih nedeni olan, korkusuz bakışlı her kitabı yollayın lütfen. Şahane fotoğraflar içermeyen kitapları kesinlikle yeğlerim. İnsan yaşlandıkça, şahane fotoğrafları ayaklarının altına alma eğilimi artıyor!

Paketleme kolaylığı sağlasın ve deha, yetenek ya da insanı heyecanlandıran, alçakgönüllü araştırmacılık özelliklerine sahip erkek ve kadınların kitaplarını kirletmesin diye eşleştirilmiş, şu seçkin ve pis kitapları da lütfen bana yollayın: Alfred Erdonna'nın "İskender"i ve Theo Acton Baum'un "Kökler ve Düşünceler"i. Kendinizi ya da kütüphanedeki iyi kalpli dostlarınızı zahmete sokmadan, sizin için uygun olan en kısa sürede bunları postaya vermek için elinizden geleni yapın lütfen. Buddy önümüzdeki yıl, bu yaşamında ilk kez okula başladığında bu paha biçilmez aptallıktaki kitapları okumuş olmasını istiyorum. Aptal kitapları ayaklar altına almakta aceleci davranmayın! Buddy gibi genç ve inanılmaz yetenekli bir çocuğun dünyadaki günlük aptallığa ve pislığe gözlerini yummasını sağlamanın en kestirme (ama çok yorucu ve acı verici) yollarından biri, ona mükemmel, aptal ve pis bir kitap vermektir. Belki o zaman, tam bir sessizlik içinde, duygusallığa, üzüntü ya da galiz bir öfke gösterisine kapılmaksızın, bu paha biçilmez kitapları gümüş bir tepside bu çocuğa vermek ve şunları söylemek mümkün olabilir: "Genç adam, işte sana incelikli, hayranlık uyandıracak ölçüde duygusuz, sapına kadar çürümüş olduğu fark edilmeyen iki kitap. İkisi de saygın ve sahtekar bilim adamları tarafından yazılmış; hor gören, sömüren, sessiz ve kişisel hırsılara sahip adamlar bunlar. Ben şahsen utanç ve kızgınlık gözyaşları dökerek okudum kitaplarını. Başka tek bir sözcük söylemeden sana, entellektüelliğin bok kokulu lanetini ve düzgün bir eğitimin yetenekten ve insanlıktan nasibini almazsa neler yapabileceğini gösteren, Tanrı nimeti iki modelini veriyorum." Söz konusu genç adama bunun dışında tek bir söz söylemezdim. Bunun da yine çok acımasız olduğunu düşünebilirsiniz. Bunu inkar etmek çok aptalca ve komik olur; gerçekten de çok acımasız. Öte yandan, bu tür adamların yarattığı tehlikeyi bilmiyor olabilirsiniz. Alfred Erdonna'yla başlayalım ve hızlı bir şekilde havayı bir an için temizleyelim. İngiltere'nin önde gelen üniversitelerinden birinde profesör olan Erdonna, Büyük İskender'in uzun ama rahat okunabilen bir biyografisini yazmış, yine önde gelen bir üniversitede saygın profesör olan karısından, sevimli köpeği Alexander'dan ve Büyük İskender'in sırtından birkaç yıl geçirmiş kendi eski hocası Profesör Heeder'dan sık sık söz ediyor. Bu ikisi Büyük İskender'in sırtından geçirme konusunda çok başarılı olmuş, parasal anlamda değilse de ün ve prestij anlamında. Bütün bunlara rağmen Alfred Erdonna Büyük İskender'e, ona ait sevimli köpeklerden biriymiş gibi davranıyor! Ben şahsen Büyük İskender'e ya da onulmaz derecede militan başka herhangi birisine deli olmuyorum, ama Alfred Erdonna nasıl olur da kendisinin, yani Alfred Erdonna'nın son tahlilde Büyük İskender'den üstün olduğu, çünkü kendisinin ve karısının ve belki de köpeklerinin Büyük İskender'i sömürmelerine ve ona büyüklük taslamalarına izin verecek çok rahat bir konumda buldukları gibi haksız bir izlenimi alttan alta vererek bitirebilir kitabımı! O, yani Alfred Erdonna rahat rahat ve itinalı bir şekilde sömürme ayrıcalığına sahip olabilsin diye varolduğu için Büyük İskender'e müteşekkir bile değil. Bu sahte akademisyen şahsiyetin üzerine gitmiyorum çünkü en başından beri kahramanlardan ve kahramanlıktan kişisel olarak nefret ediyor, hatta benzer konumlarda olan İskender'le Napolyon'a bir bölüm ayırıp, kahramanların bu dünyaya verdiği zararı, yarattıkları kanlı saçmalıkları gözler önüne seriyor. Bütün içtenliğimle itiraf edeyim ki bu düşüncenin özü bana çok yakın geliyor, ama böyle cüretkar ve özgünlükten nasibini almamış bir bölüm yazmak için iki şey gerekli. Bu konuyu kısaca ve fazla zorlamaksızın tartışmaya değer herhalde; bitene kadar sabırlı olmanızı ve bana karşı kör bir sevgi beslemenizi rica ediyorum! Üçüncü birşey de gerekiyor aslında.

1. Siz kendiniz de kahramanca birşeyler yapabilecek donanıma sahipseniz, kahramanlardan ve kahramanlıktan nefret etmeye daha fazla hakkınız olur. Kahramanca herhangi birşey yapacak donanımınız yoksa tartışmaya yine de onurlu bir konumdan katılabilirsiniz, ama korkunç dikkatli

ve sağduyulu olmanız, bedeninizdeki her bir ışığı bilinçle ve inatla açmanız, hatta belki de ucuz bir hata yapmamak için Tanrı'ya edeceğiniz duaları iki katına çıkarmanız gerekir.

2. Genel nedenlerden ötürü, bir insan beyni modelinin elinizin altında olması gerekir. Eğer elinizin altında bir insan beyni modeli yoksa, soyulmuş bir ceviz bu işi fazlasıyla iyi bir şekilde görür! Bu tür bir konuda, yani kahramanlarla ve kahramanlıkla ilgili bir konuda, insan beyninin tatlı, sevimli, oldukça kesilip biçilebilir bir organ olduğunu; ama insanlık tarihinin bütününe ya da kahramanca olsun olmasın, kişinin tüm kalbi ve bilinciyle hangi geçici rolü oynaması zamanının geldiğini anlamak konusunda güvenilir en ufak bir yeteneği olmadığını kendi gözlemlerinizle görmek için, böyle bir model oldukça gereklidir.
3. Alfred Erdonna, Büyük İskender'in çocukluğunda Aristo'dan ders aldığını açıkça doğruluyor. Ancak Alfred Erdonna Aristo'yu, Büyük İskender'e büyük olmaktan kaçınmayı öğretmediği için bir kez bile suçlamıyor! Bu ilginç konuda okuduğum hiçbir kitapta, Aristo'nun İskender'e yalnızca rastlantısal büyüklüğü kabul etmesi ve başka her türlü büyüklüğü afedersiniz bir bok yığını gibi reddetmesi için bir kez olsun yalvardığına dair kesinlikle hiçbir not düşülmemiş.

Bu lanet konuyu burada memnuniyetle kapatıyorum. Sınırlarım tepemde; Theo Acton Baum'un şüpheli ve çok tehlikeli, yeteneksiz ve soğuk kalpli edebi eserine ayırmayı düşündüğüm zamanı da harcamış bulunuyorum. Ancak yinelemek gerekirse, eğer Buddy bu tehlikeli, kendini beğenmiş, inanılmaz derecede sıradan kitapları okumadan okula ve o uzun, karmaşık resmi eğitim yoluna başlarsa, akıl sağlığım konusunda sorumluluk kabul etmem.

Dört nala devam edecek olursak, lütfen bana kendi etrafında dönen ya da fırlanan insanlar hakkında düşünceler içeren kitaplar yollayın. Hatırlayacaksınız, çocuklarınızın en az üçü, birbirlerinden tümüyle bağımsız olarak ve hiç kimseden öğrenmeden, kendi etraflarında endişe verici bir hızla dönmek gibi hassas bir alışkanlık edindi, ne yazık ki göze batma özelliği olan bu deneyimin ardından dönen kişi, her zaman olmasa da genellikle, bir karara varabiliyor ya da çoğu zaman ufak bir probleme etkileyici bir yanıt bulabiliyor. Bu alışkanlık kütüphanede birden fazla kez çok işime yaradı, tabii çıplak gözle görülmeyecek bir köşe bulabildiğimde. Bu zamana kadar dünyanın değişik yerlerine dağılmış bazı insanların bu alışkanlığı başarıyla uyguladığını öğrendim, hatta bizim dokunaklı Shaker'larda bile bir dereceye kadar görülebiliyor bu. Ayrıca, harika bir insan olan Assisi'li Aziz Fransisko'nun önemli bir dörtyol ağzında ne tarafa gideceklerini bilemediklerinde, onunla birlikte olan keşişten kendi etrafında dönmesini istediğine dair etkileyici bir dedikodu da var. Burada Bizans'ın trubadurlar üzerindeki etkisi görülüyor tabii, ama bu alışkanlığın dünyanın tek bir köşesiyle sınırlı olduğundan hiç de emin değilim. Her ne kadar kısa bir süre sonra bu alışkanlığı tamamen bırakacaksam da ve böylece beynimin başka bir bölümüne daha fazla sorumluluk yükleyeceksem de, bu konuda bol miktarda bilgiye her zaman açığım, çünkü öbür çocuklar kişisel nedenlerden ötürü yetişkinliğe geçtiklerinde de bu alışkanlığı sürdürmeyi seçebilir, ama pek sanmıyorum.

Devam edelim ve artık şu listeyi ne olur bitirelim; o iki dev ve benzersiz dahiden, yani Lao-tse ve Chuang-tse'den, bir de tabii Gautama Buddha'dan sonra Çin'de din konusunda yazmak gibi berbat bir talihsizliğin kurbanı olmuş, katlanılabilir bulduğum Cheng kardeşlerin ya da makul ölçüde yetenekli ve yürek paralayıcı ölçüde hırslı başka herhangi birilerinin yazdığı ne varsa okumak isterim, İngilizce olması koşuluyla! Bu konuda Bayan Overman'a ya da Bay Fraser'a temkinli yaklaşmak gerekmez, çünkü defalarca buzcırlık yapmış bulunuyorum, ama yine de hassas olmakta fayda var! Bayan Overman da, Bay Fraser da Tanrı ya da evrendeki zorunlu kaos konusunda bir kez olsun hafifçe bile ısırılmış değil, o yüzden de bu konulara duyduğum sınırsız ilgiye oldukça soğuk ve yıkıcı bir şekilde yaklaşıyorlar. Tanrı'ya şükür onların endişesi önemsiz ya da sevecenlikten uzak değil, çünkü Edgar Semple Bay Fraser'a, bende sıkı bir Amerikan şairi cevheri olduğunu söylemiş, son tahlilde oldukça doğru bir söz. Herbiri, bendeki bu düzayak ve biçimsiz Tanrı hayranlığının bir çuval inciri, yani şiirimi berbat edeceğinden epeyce korkuyor; bu salakça birşey değil; daha en başından korkunç derecede başarısız olma, bütün dostlarımı ve sevdiğlerimi hayal kırıklığına uğratma gibi küçük, muhteşem ve tümüyle göze almaya değer bir risk her zaman var, bu ölesiye ciddi ve boktan olasılık, konuyu gündeme getirdiğim anda gözlerimin o her zamanki sıvıyla dolmasına neden oluyor. İnsan şu anki harika yaşamının her gününde, açık ve somut bir şekilde, gerçek ebedi görevinin ne olduğunu bilebilseydi bu tabii ki çok dokunaklı ve keyifli bir ikramiyeye olurdu! Ne yazık ki ve ne iyi ki,

görülerim bu konularda inanılmaz derecede işe yaramaz! Her ne kadar insanın sevgili ve şekilsiz Tanrı'sının beklenmedik bir anda ortaya çıkıp "Seymour Glass, şunu yap," ya da "Seymour Glass, benim küçük ve salak oğlum, bunu yap," gibi hoş ve yararlı bir emir verme olasılığı, çok küçük de olsa her zaman varsa da, bu olasılığa bir türlü ısınmıyorum. Bu tabii ki fazlasıyla abartılı. Serbestçe ve tatlı tatlı düşündüğüm zaman bu olasılığa kesinlikle ısınıyorum, ama aynı zamanda kuşkulu ruhumun en ücra köşesine kadar da nefret ediyorum, kesinlikle ve ebediyen! Kabaca söylemek gerekirse, oldukça şekilsiz ya da etkileyici ve hoş bir sakalı olan bir Tanrı'dan hoş ve kişisel emirler alma olasılığı, torpil geçmenin dik alası! Tanrı bir kulunu diğerinin üstüne çıkardığı ve ona kıyak çektiği anda, o hoş görevini ebediyen bırakmasının zamanı gelmiş demektir, lamı cimi yok! Bu çok sert bir laf, ama ben de duygusal bir gencim, açıkçası ölümlüyüm, ölümlülerin yaptıkları torpiller konusunda da sayısız deneyimim var; görmeye bile dayanmıyorum; Tanrı ya hepimizi hoş ve kişisel emirlerle kayırsın, ya da hiçbirimizi kayırmasın! Sevgili Tanrım, eğer bu mektubu okumayı miden kaldırıyorsa, emin ol söylediklerimde ciddiym! Kaderimin üstüne kuşkulu bir tutam şeker serpmem! Beni hoş ve kişisel emirlerle, muhteşem kestirmelerle kayırma! Ölümlüler tarafından kurulmuş, herkese açık olmayan, seçkin herhangi bir organizasyona katılmamı benden isteme! Soylu ve şaşırtıcı oğlum İsa Mesih'i sevmek konusunda kendimi donanımlı hissetmiş olduğumu, bunun kabul edilebilir temelinin de Senin ona ayrıcalık yapmaman, yaşamı boyunca ona açık çek vermemen olduğunu lütfen şiddetle anımsa! Ona açık çek verdiğin konusunda tek ve ufacık bir işaret ver, binlerce çekince olmaksızın saygı duyduğum insanlardan oluşan kısa listeden onun adını üzülerek de olsa hemen sileyim, gerçekleştirdiği onca farklı mucizeye rağmen yaparım bunu; bu mucizeler de günün koşulları içinde gerekliydi belki, ama bence yine de tartışmalı bir yanları var, ayrıca Leon Sundheim ve Mickey Waters gibi doğru dürüst ve sevilebilir ateistler gelip gelip bunlara takılır, bu saydığım isimlerden birincisi Hotel Alamac'ın asansör işleticisidir, ikincisiyse işsiz ve sevimli serserinin tekidir. Tabii ki aptalca gözyaşları süzülüyor yanaklarımdan; bunun doğru dürüst başka seçeneği yok. Yüce Tanrım, kendimi kuşkulu yöntemlerime kaptırmış olmama, örneğin insan kalbine ve beynine yoğun bir şekilde kafayı takmama izin vermen çok anlayışlı ve eğlenceli bir davranış. Tanrım, seni anlamak gerçekten çok zor, Tanrı'ya şükür! Seni her zamankinden daha çok seviyorum! Kuşkulu yeteneklerim her zaman hizmetindedir!

Sevgili Les ve Bessie ve yukarıdaki sözcük selinin diğer sevgili kurbanları, bir parça dinleniyorum şimdi. Boş bungalovun öbür ucunda, Tom Lantern'in şanslı ranzasının üstündeki pencerenin sunduğu görüntüde, öğle sonrası güneşinin çok dokunaklı bir şekilde parladığı görülüyor, tabii eğer beynim çok dokunaklı bir şekilde parlamıyorsa. Kesin bir kanıt olsun olmasın, parlayan hangisiyse onun verdiği mutluluğu kabul etmemek bazen büyük bir aptallık.

Bayan Overman ve Bay Fraser'ın kesintiye uğramış listesini birkaç hızlı kalem darbesiyle tamamliyorum:

Renkli ve açgözlü Medici ailesiyle ilgili ne bulursanız, ayrıca kendi arka bahçemizdeki dokunaklı Aşkincıları konu alan ne varsa yollarsanız sevinirim. Ayrıca Montaigne'in denemelerinin hem Fransızca baskısını, hem de Bay Cotton'un çevirisini yollayın, ama sayfalarda kurşun kalemle yazılmış gösterişçi notlar olmasa iyi olur. İşte size tatlı, sıg ve eğlenceli bir Fransız! Şapkalarımız yetenekli ve tatlı herkese çıksın; Tanrım, bunlar gerçekten zor bulunur ve etkileyici adamlar!

Lütfen eski Yunanlılardan epeyce öncesindeki uygarlığı konu alan ilginç ne varsa yollayın, ama bunlar yine de Walt'ın insan içinde giymeyi eğlenceli bir şekilde reddettiği, omzunda talihsiz bir kesik olan eski yağmurluğumun cebinde kalan uygarlıklar listesine girenlerden epey sonra gelenler olacak.

Bu inanılmaz derecede önemli. Lütfen insan kalbinin yapısı hakkında okumadığım ne kadar kitap varsa gönderin; şifoniyerimin üst çekmecesinde, ya mendillerimin altında ya da Buddy'nin tabancalarının oralarda bir yerde, bu konuda oldukça kapsamlı bir liste duruyordu son gördüğümde. Kalple ilgili alışılmadık ve doğru çizimleri her zaman isterim, çünkü bedenim bu en güzel ve benzersiz organının iyi niyetli, kabaca benzerliği tutturmuş her çizimine bakmak bir zevktir; ama son tahlilde çizimler olmasa da olur, çünkü bunlar yalnızca saf ve fiziksel özellikleri ele alır ve incelenmemiş en iyi bölümleri tümüyle dışlar! Ne yazık ki bu en iyi bölümler, insanın ışıklarının kesinlikle açık olduğu

çok garip, heyecan verici ve umulmadık anlarda görülebiliyor ancak; çizmek konusunda sağlıklı bir yeteneği olmayınca insanın, ki benim yok, dost ve tanıdıklarla bu görüntüyü paylaşmak pek zor oluyor. Bu en hafif deyişimiyle nahoş bir durum! İnsan bedeninde bir benzeri olmayan bu muhteşem organın genel görünümü, aşağıda imzası olan kuşkulu genç adamın yanısıra herkesin elinin altında olmalı!

Hazır çıplak gözle görülen ve görülmeyen beden konusu açılmışken, bana yalnızca kemik dokusu oluşumunu ele alan kitaplar da yollayın lütfen. Bayan Overman ve Bay Fraser bu konuda çok zorlanır, hatta bu onlar için imkansız bile olabilir, o yüzden onlardan rica etmeyin. Ancak bu konuda okunması gereken bir kitap bulunursa, burada büyük bir ilgiyle okunacağından emin olabilirsiniz, özellikle kırılmış ve iyileşmekte olan bir kemiği birleştiren doku türü hakkında, zekası çok şaşırtıcı ve nefis bu dokunun, ne zaman başlayıp duracağını biliyor, yaralı insanın beyninden bilinçli bir yardım almadan yapıyor bunu üstelik. İşte çıldırtıcı bir şekilde “Doğa Ana”ya atfedilen başka bir muhteşem başarı daha. Bu kadının adını yıllardır duymaktan bana şahsen gına geldi, kusura bakmasın.

Bu kaydadeğer yılın Şubat ayında, şahane bir çeyrek saat boyunca, Çekoslovakyalı hoş bir kadınla gevezelik etmek zevkine eriştim, ağırbaşlı ve pahalı giysileri vardı, ama tırnakları ilginç ve dokunaklı bir şekilde kirliydi. Olay ana kütüphanede, Saygıdeğer Louis Benford’un mektubuma cevaben, oradaki kuşkulu mevcudiyetimi hızla mümkün kılmasından bir ay kadar sonra gerçekleşti. Genç bir diplomatın annesi olduğunu söyledi bu kadın, doğru olabilirdi, sonra da en sevdiği Çek şair olan Otakar Brezina’dan yumuşak bir geçişle söz açıp, onu okumam için ısrar etti. Belki Bay Fraser bana bu şairin eserlerinden birini bulabilir, ne yazık ki İngilizce çevirisiyle tabii. Buradaki olasılıklar oldukça umut verici, çünkü son tahlilde çok sinirli ve dengesiz de olsa bu hayret uyandırıcı kadının harika ve yapayalnız bir parıltısı vardı! Bay Brezina’nın hayret uyandırıcı bir hayranı var! Tanrı pahalı ve zevkli giysiler giyen, dokunaklı ve kirli tırnakları olan, yetenekli ve yabancı şairlere hayranlık duyan ve kütüphaneyi güzel ve melankoli bir edayla süsleyen kadınları kutsasın! Tanrım, bu evreni küçümsemek kimsenin haddi değil!

Son olarak, kesinlikle ve yeminle son olarak, Bayan Overman’dan, eğer öylesi kolayına gelirse telefonla Bayan Hunter’ı arayıp *Dublin University Magazine*’in Ocak 1842 sayısını, *Gentleman’s Magazine*’in Ocak 1866 sayısı, *North British Review*’ün Eylül 1866 sayısını lütfen bulmasını rica etmesini sağlarsanız çok makbule geçecek, çünkü bu eski dergilerin hepsinde, benim bir önceki yaşamımda mektuplaştığım çok sevgili arkadaşım Sir William Rowan Hamilton hakkında makaleler var! Bunu pek ender olarak yapabiliyorum, bu belki de bir nimet aslında, ama arada sırada arkadaş canlısı, yalnız, sevimli yüzünü hala gözümün önüne getirebiliyorum! Ama bu kişisel bağlardan Bayan Overman’a söz etmeyin, yalvarırım! Onun bu konudaki otomatik tepkileri çok normal; önceki yaşamlar gibi sevilmeyen bir konuyu açacak kadar aptal ve düşüncesiz olduğum ender zamanlarda kaçınılmaz olarak güceniyor, endişe ve hayalkırıklığı duyuyor. Bu tartışmalı ayrıntıları ona açmamanın bir başka nedeni daha var, o da şu: laf olsun torba dolsun türü konuşmalara hiç gelmeyen bir konu bu ne yazık ki. Her ne kadar Bayan Overman onurlu bir hanımefendi ve başka insanların duygularını ve tartışmalı konularını hesaba katacak biri olarak bizi, yani oğlunuz Buddy’yi ve beni, dostlarını ya da iş arkadaşlarını eğlendirmek için kuşkulu gevezelik konuları olarak genellikle kullanmasa da, garip ya da bir parça yenilik barındıran bir bilgiyi Bay Fraser’dan ya da iyi giyimli, kültürlü, dikkat çekici beyaz saçları olan herhangi bir beyefendiden kesinlikle saklayamıyor; bu beyefendiler Bayan Overman’ın daimi zayıflığı; ona biraz ilgi gösterebilir, iyi davranırlar, içtenlikle olsun olmasın laf atsalar hemen biraz aşık oluveriyor. Bu elbette çok tatlı ve eğlenceli bir kusur, ama aşırıya kaçtığına bedeli ağır olur. Lütfen ondan Bayan Hunter’a telefon etmesini ve söz konusu dergilerin çok fazla zahmet çıkarmadan bulunup bulunamayacağını öğrenmesini rica edin, herhangi bir açıklama yapmayın, hatta aynı nefeste ve tümüyle laf arasında, son zamanlarda hoşuna giden hafif kitaplardan bize de yollamasını isteyin. Bu ikiyüzlülüğün daniskası, ama hafif kitaplarla ilgili beğenisi çoğu zaman gayet hoş olabiliyor, o yüzden bu numarayı kullanmanızı istemeye istemeye öneriyorum. Bessie, canım, bu konuda ve bütün konularda sağduyuna tümüyle güvendiğimi söylemem gerek yok herhalde. Ayrıca okumayı bitirdiğinizde *Variety* dergisinin birkaç sayısını ve Moon Mullins çizgi-romanlarını uygun bir zarfa koyup gönderirseniz seviniriz. Tanrım, nasıl bir ömür törpüsü, can sıkıntısı ve genel bir başbelası haline geliyorum hayatınızda! Kişiliğimin boktan ve talepkar yönlerini

düşünmediğim tek bir gün geçmiyor. Ayrıca, aklıma gelmişken sizi uyarayım, istediğim kitapların sayısını görünce Bay Fraser'ın sinirlenebileceği ve yere düşebileceği konusunda Bayan Overman'ı uyarmanız gerekir, ama yokluğumuzda bize en fazla kaç kitap yollayabileceğini söylemeyen Bay Fraser'dı sonuçta. Her geçen gün artan ve inanılmaz bir hızla okuduğumuzu ve çok değerli kitapları, geri verme zamanının önemli olduğu hallerde göz açıp kapayıncaya kadar geri verebileceğimizi ve pul da alabildiğimizi Bay Fraser'a iyice anlatmasını Bayan Overman'dan rica edin lütfen. Korkarım sonsuz sayıda zorluk çıkacaktır. Bay Fraser gerçekten çok cömert ve iyi kalpli bir adam, benim boktan yönlerime karşı da şaşırtıcı bir hoşgörüsü var, ama bu cömertliğinin ufak bir sakat yanı var, bu büyüklükte bir iyilik yaptığında, iyilik yapılan insanların minnet dolu yüzlerini şahsen görmek istiyor. Bu tümüyle insanca birşey ve dünya yüzünden bir gecede kaybolması beklenemez ya da faydasız bir şekilde umulamaz, ama bu uyarı yine de aklınızda bulunsun lütfen. Şahsi ve eğlenceli kanaatimce, Bay Fraser bütün bu listeden iki ya da üç kitap gönderirse kendimizi çok şanslı saymalıyız! Tanrım, al sana çıldırıcı komiklikte bir düşünce!

Bilin bakalım suratında koca bir gülümsemeyle kim girdi bungalova! Oğlunuz Buddy! W.G. Glass olarak da tanınan müthiş yazar! Ne silinmez bir çocuk! Belli ki günü çok verimli geçmiş! Tanrım, keşke hepiniz burada olsaydınız da şaşırtıcı, canayakın, hafif yanmış yüzünü bizzat görebilseydiniz; sevgili Bessie ve Les, neşe dolu yaz eğlencelerimiz ve eğitimimiz için pek çok yönden aşırı bir bedel ödüyorsunuz. Au revoir! Bizim uzatmalı yokluğumuzda sağlığınızın ve mutluluğunuzun devamı konusundaki içten dileklerime Buddy de katılıyor.

Sevgili oğullarınız ve kardeşleriniz,

Seymour ve W.G. Glass; ruhlarıyla, kanlarıyla, kalplerinin keşfedilmemiş derinlikleri ve odacılarıyla birbirlerine bağlı iki kardeş

Bu mektubu bir an önce bitireyim diye acele ederken ve hayret uyandırıcı oğlunuzun yedi buçuk saatlik bir ayrılıktan sonra bungalova girmesinden duyduğum sevinç yüzünden, son olacağımı umduğum küçük bir grup isteği atlama tehlikesiyle karşı karşıyayım. Daha önce de dediğim gibi, Bay Fraser'ın bu kitap listesini aldığı anda kahrolması ve bana yaptığı dostça ve hesapsız tekliften pişmanlık duyması son derece mümkün; yine de böyle düşünmekle ona oldukça ağır bir haksızlık yapıyor da olabilirim; eğer öyleyse, ki sanmam, bunun en azından 6 uzun ay için kesinlikle son isteğimiz olacağını Bay Fraser'a anımsatmasını Bayan Overman'dan lütfen rica edin! Yaz mevsimi nihayet sona erdiğinde bu unutulmaz yılın geri kalan kısmını tamamen sözlük çalışmasına ayıracağız; bu kritik dönem boyunca şiir bile okumayacağız; bu da demektir ki Bay Fraser bizim genç ve yorucu yüzlerimizi tam altı rahat ay boyunca Gotham'da halka açık herhangi bir kütüphanede görmeyecek! Bu sözü geçen 6 ayla bağlantılı olarak, siz sevgili anne-babamız, erkek kardeşlerimiz ve kız kardeşimizden, bizim adımıza birkaç kısa ve içten dua okumanızı rica ediyorum. Ben şahsen bu önümüzdeki dönemde yapmacık, büyüklük taslayan, resmiyet özentili laf salatasının koca koca tabakalar halinde, boktan, sevimsiz sözcüklerin de sinekler gibi genç bedenimden döküleceği konusunda büyük umutlar taşıyorum! Her türlü çabaya değer; gelecekteki cümle kuruluşlarım var çünkü ucunda!

Bana sinirlenme lütfen Bessie; ama sahneden genç yaşta emekli olma konusunda söyleyecek kesinlikle son bir sözüm var. Zamansız birşey yapmamanız için bir kez daha yalvarıyorum. En azından Ekime kadar bekleyin ve ondan sonra emeklilik fırsatları için gözünüzü açık tutun; Ekim ayında şansınız dönebilir! Ayrıca, unutmadan, Buddy büyüleyici öyküleri için o çizgisiz ve çok büyük bloknotlardan yollamanızı istiyor. Kesinlikle bu mektupta kullandığım gibi çizgili olanlarından yollamayın, çünkü nefret ediyorum. Bir de, her ne kadar bu konuyu onunla açık açık konuşmaya cesaret edemediysem de, ona orta boy bir tavşan gönderirseniz çok mutlu olacağımı sanıyorum, çünkü büyük tavşanını trende, yatağı sabahleyin yapılıırken kaybetti; ama sakın bu konudan mektuplarınızda söz etmeyin, orta boy bir oyuncak tavşanı uygun bir kutuya sessizce koyun, bu belki boş bir ayakkabı kutusu olabilir, sonra da postayla yollayın. Bessie, bu konuyu ve başka her konuyu sana bırakabileceğimi biliyorum; Tanrım, hayranlık uyandırıcı olduğun kadar sevimlisin de! Öyküleri için ona çizgili bloknot yollamamanın yanısıra, kesinlikle çok ince kağıtlı bloknotlar da yollamayın, hani şu soğan zarı gibi olanlardan örneğin, çünkü bunları da bungalovun dışındaki çöp kutusuna atıyor. Bu ziyankar bir davranış tabii,

ama böyle hassas bir konuda ağırlığımı koymamı istemezseniz sevinirim. Çekinerek de olsa söylemeliyim ki bazı ziyan çeşitleri beni üzmüyor; gerçekten de, bazı ziyan çeşitleri beni iliklerime kadar heyecanlandırıyor. Ayrıca unutmayın ki gözyaşı, gülüş, insancıl sevgi, sevecenlik ve nezaketle dolu bu büyüleyici vadiden şerefiyle ve mutlulukla çıkması, bu edebi araç-gerece duyduğu aslan gibi bağlılık sayesinde olacak, şerefim üzerine yemin ederim.

7. Bungalovun sizi seven iki korkunç böceğinden 50,000 öpücükle ve en iyi dileklerle,

S.G.